

PHƯƠNG DANH ÁN TỔNG

HƯỚNG DƯƠNG THI TẬP quyển 3

Thầy Phước Viên	100	Nguyễn Nghi	50	Hồi hương cầu siêu
Thầy Phước Thiệt	500	Nguyễn Thị Hưng	20	chư vị hương linh:
Sư cô Phước Hòa	500	Cao Thị Hiền	100	- Hl. Quách Thơ Ân
Sư cô Phước Chiêu	100	Phạm Thiên Khai	50	- Hl. Lâm Nhơn Mỹ
Sư cô Phước Lễ	100	Trần Múi	50	- Chư Hl. Huỳnh Hậu,
Sư cô Phước Bình	100	Tô Liêu	200	Trần Sú Cháy, Trần
Sư cô Phước Tâm	50	Gđ. Lưu Anh Tuấn	50	Cầm
Gđ. S.cô Phước Mẫn	300	Lưu Tú Thanh	50	- Chư Hl. Trần Sú Hà,
Vạn Kính	50	Ba la mật	20	Trần Ngọc Bình
Sư cô Diệu Ngô &		Huỳnh Thị Ngân	50	- Hl. Nguyễn Thị Sô pd.
Thanh Diệu	150	Tâm Như	50	Huệ Hiền
T.H.	100	Chúc Phong	50	- Hl. Nguyễn Đức Du
Hạnh Chuyên	20	Tâm Hiệp	100	- Hl. Nguyễn T.Kim
Gđ. Chiêm Thị Tâm	400	Lê Thị Bé pd. D.Tánh	50	Thoa
Gđ. Trần Diệp Đức	200	Trần thị Bích Ngọc	50	- Hl. Nguyễn Thị Nữ
Gđ. Trần Diệp Nga	200	Trần thị Bích Nga	50	- Hl. Nguyễn Thị Nô
Gđ. Trần Diệp Hoa	200	Hứa Thị Định	50	pd. Diệu Quả
Tâm An 2	600	Lưu Bửu Trân	20	- Hl. Dương V. Thê Bảo
Lưu Sĩ Khuynh	20	Diệu An & D. Bạch	100	- Hl. Lâm Mỹ Quỳnh
Bùi Ngọc Hớn	100	Huỳnh Tâm Nguyên	-	pd.Thiện Niệm
Nguyễn Thường	50	Minh Tuyết	200	- Hl. Trần Viết Mới pd.
Diệu Long	50	Ngô Chí & Tâm Mãn	200	Minh. Pháp
Diệu An & D. Bạch	100	Bạch Dung	50	- Hl. Tiêu Chiêu pd.Tâm
Hạnh Quả	35	Gđ.Huỳnh Mỹ Ngôn	300	Niệm
Nguyễn Thị Thu	10	Đỗ Thị Thanh	300	- Hl. Phạm Minh Lực
Nguyễn Văn Điền	10	Gđ.Tâm Minh	200	- Hl. Huỳnh Ngọc Hải
Hồ Thị Mai	10	Gđ. Pháp Trí	250	- Hl. Nguyễn Xuân Huy
Như Tú Lưu	10	H. Thành & Từ Thịnh	50	- Hl. Dư Thị Nguyệt Ánh
Nguyễn Văn Xuân	10	Anthony, Jessica, &		- Hl. Phan Văn Thê
Nguyễn Đức Hải	10	David Châu	100	- Hl. Hồ Kim Hoa
Trần Bảo Ngọc	10	Quách Di Hiếu & Quách		- Hl. Trần Kim Bảng
Nguyễn Thị Thắm	10	Thị Hồ Loan	1500	-Giác linh Sư cô P. Hạnh
Đại Thị Huyền	10	Bích Ngọc	50	sớm được vãng sanh
Trần Đức Hoàn	10	Hóa Ngọc	50	Tịnh độ.
M. Quang & D. Huệ	100	Ngô T.Thanh Loan	75	
Tâm Minh Noumea	1000	Nguyễn Thị Thu	50	<i>Nguyện đem công đức này</i>
Ngọc Duyên	500	Nguyễn Văn Điền	20	<i>Hương về khắp tất cả</i>
Nguyễn Hoa	50			<i>Đệ tử và chúng sanh</i>
Aaron Kim	50			<i>Đều trọn thành Phật đạo</i>

Lời Đầu Tập

Từ xưa, thi ca là nguồn cảm hứng của bao văn nhân thi sĩ. Xúc cảnh sanh thơ, phơi bày những tâm sự, gởi gắm tất cả những tâm tình rạt rào chứa đựng những bi thiết, những hoạt cảnh của những xã hội đương thời mà tác giả hiện sống.

Những cảm tác ấy, dệt thành đủ màu sắc hương vị. Nó xuất phát từ những tâm hồn cao thượng tự chứng, hay những tâm hồn bình thường mang nặng mặc cảm tự tôn, tự ty, hoặc bất mãn theo từng nếp nghĩ. Tất cả, đều tùy theo quan điểm của mỗi thi nhân. Song cho dù diễn tả dưới bất cứ dạng thức nào chẳng nữa, tựu trung, cũng nhằm nói lên chiều hướng xây dựng xã hội, làm đẹp con người và cuộc đời. Mọi sắc thái hiện tượng của vũ trụ như: mây, nước, trăng, sao, núi non, chim kêu, suối chảy v.v...đều là những gợi cảnh nồng nàn mà thi nhân đã gởi lòng hòa điệu.

Cảnh và tâm, tâm và cảnh từ xưa đã là một sự liên quan mật thiết bất khả phân ly. Sự sống là một đúc kết bởi hai hiện trạng thiết yếu: vật chất và tinh thần. Sự kết hợp ấy, có từ khi con người xuất hiện trên quả địa cầu này. Chính vì sự liên hệ chẳng chứt ấy, mà con người không thể tự thoát mình ra được theo lý duyên khởi hình thành. Nói lên hiện trạng của chính mình, tức nói lên hiện trạng của mọi người. Có khác chẳng, chỉ là theo từng hoàn cảnh và sự sinh hoạt của mỗi thời đại mà thôi.

Nguồn cảm hứng đôi cảnh sanh lời ấy, được tác thành bằng những nhạc điệu mỹ cảm rung động của những con tim lành mạnh và được nhịp nhàng bởi một thứ trí tuệ kiểm chứng. Những vần thơ siêu thoát chỉ có, khi nào con người đã trải nghiệm một thời gian rèn tâm nội chứng. Những vần thơ ấy, ta thấy rất rõ trong những tác phẩm thi ca thiên học chẳng hạn.

Ngoài ra, còn biết bao văn thơ mà có thể thi nhân không phải là người xuất thân từ một lãnh vực của một tôn giáo nào cả. Những nguồn thơ ấy, đã hài hòa với vũ trụ mà ở đó cũng chính là con người. Thơ đã nhịp nhàng điệu sống, tự nó đã có một tác dụng sâu kín truyền thông thẳng mạnh vào con người. Một sự tác động mãnh liệt nhằm đánh thức con người sống dậy vươn lên trong tinh tảo và rồi để hòa nhập vào đại thể. Ở đó, không còn là gì cả và lời thơ cũng tự biến mất. Đối tượng diễn tả và chủ thể diễn tả sẽ không còn phân chia tách biệt. Đến đó, là nguồn thơ đã lột hết mọi vỏ chấp cứng của con người. Chính đó mới quả thật là một nền văn hóa siêu đẳng mà bao thi nhân nhằm thực hiện và cung ứng hoán cải.

Đó là một công trình đóng góp rất lớn lao cho nền văn hóa nhon loại; một kỳ công kiệt tác mà tất cả những tác phẩm mang đủ các loại màu sắc bằng những lối hình thức diễn tả đều nhằm mục đích đại đồng ấy.

Cũng chính vì điều đó, mà ta thấy các nhà đại thi hào trên thế giới đã gặp nhau – Sự hội ngộ không cần phải có sự hứa hẹn nào trước – mà mỗi người chỉ cần xoay lại chính

Khâu trang	72	Đạo hạnh	91
Tuệ đăng	73	Lục hòa	91
Pháp lữ	73	Bồ đề tâm nguyện	92
Nhân quả	74	Bên đường sỏi đá	92
Trai soạn	75	Biển lặng	93
Con suối tào Khê	76	Cửa không	93
Nương về	77	Hạt bụi	94
Mừng gặp lại	77	Quê tôi	94
Bóng chim	78	Cõi mộng	95
Niệm Phật	78	Tuổi học trò	96
Đạo chơi	79	Quê xưa	97
Mây trắng	79	Miền đất tịnh	98
Hạt sương	80	Một mình	98
Vườn lan	80	Một tấm lòng	99
Tim vàng	81	Dòng sông cũ	100
Nhớ	82	Bàn tay	101
Dấu chân	83	Hương dương	101
Chánh tín	83	Mưa	102
Nước về với nước	84	Đường lên núi Thử	103
Nhẫn	84	Thoát khổ	104
Về đất mẹ	85		
Nước và Sóng	85		
Thoát bóng đêm	86		
Trần quý	87		
Khép lại	88		
Ý thức	88		
Trình nguyên	89		
Hạnh giải tương ưng	90		
Chơi	90		

Bình minh	39	Ngọc ma ni	55
Ly	39	Đất tịnh	56
Cám ơn	40	Phật	56
Mê tín	41	Pháp	57
Vô vi	41	Tăng	57
Hữu vi	42	Từ bi	58
Ngũ uẩn	42	Con thuyền	58
Hằng chuyên	43	Dịch bệnh Victoria	59
Thân bất tịnh	43	Nhắc mình	59
Tâm vô thường	44	Chơn thường	60
Pháp vô ngã	44	Đại dịch	60
Thọ thị khổ	45	Nghiệp	61
Tứ chánh cần	45	Pháp âm	61
Tứ như ý túc	46	Khách	62
Ngũ căn	46	Phật ở quanh ta	62
Ngũ lực	47	Khúc hát sông Hằng	63
Thất bồ đề phần	47	Tu mau kéo trẻ	63
Sống	48	Người vui ta vui	64
Oán ghét khổ	49	Tập Đế	65
Duyên sanh	49	Đầu gối than	66
Tụng Kinh	50	Ngắm Trăng	66
Pháp thân	50	Lễ bái	67
Cổ chấp	51	Tà dương	67
Diệu âm	52	Sáu nẻo đường trần	68
Mặt trời	52	Nhàn	68
Chân nguyên	53	Chuyển	69
Trời trong	53	Đường về	70
Không tịch	54	Không hoa	70
Lỡ bước	54	Vu Lan và dịch bệnh	71

mình để tự triển khai và sống thực với mình thì tất cả sẽ gặp nhau.

Riêng ở nước Việt Nam ta, từ thời xa xưa cũng đã có biết bao thi nhân cả đời lặn lội đều đặn nên bao tác phẩm sống động linh cảm thiết thật đã được truyền thông qua muôn ngàn thế hệ. Đó là một sự góp mặt phục vụ cho nền văn hóa nước ta nói riêng và cho nhơn loại nói chung rất là phong phú, đa dạng, thực tiễn trong chiều hướng xây dựng xã hội và con người.

Thường thức một câu thơ hay một bài thơ, bài văn, mà tâm hồn ta bất chợt rung động theo nhịp điệu mỹ cảm của thơ, chính lúc ấy là ta đã gặp lại tác giả và niềm cảm thông giữa ta và tác giả đã có một quan điểm; một tâm trạng thấu triệt rõ rệt.

Có đôi khi đọc một văn thơ siêu thoát, tâm hồn ta bỗng bừng sáng tỉnh táo hơn lên, thì chính lúc ấy là tâm ta đã chín đến mức độ của tác giả – vì tác giả đã giúp cho ta một nguồn khai sáng nội tại – mà trước tiên tác giả đã tự khai sáng đến độ sống thực của nó.

Đọc thơ, thường thức hương vị ngọt ngào hoặc cay đắng của thơ, từ nội dung đến hình thức mà tác giả đã diễn tả – chỉ khi nào nhịp điệu của tâm hồn ta có đồng một cung bậc, đồng với tâm trạng hoàn cảnh của tác giả. Bấy giờ sự thường thức ấy, ta mới thật cảm thấy thú vị và có đôi khi ta xúc động đến rơi lệ hoặc giả là tràn đầy vui sướng. Tất cả đều tùy theo nội dung của câu thơ hoặc bài thơ ấy.

Theo chiều hướng đó, mặc dù tôi chưa phải là một nhà

thơ, nhưng đứng trước mọi cảnh vật thiên nhiên, hoặc chứng kiến, tiếp cận hay thậm chí hòa mình trong sự sống, tôi cũng có một vài nỗi niềm xúc tác cảm hứng. Do sự cảm hứng đó, nên tôi cố gắng khiêm dẹt một vài nét thơ để bày tỏ mua vui giải sầu xuyên qua những hoạt cảnh, những tâm trạng u ẩn, những xúc động tự nhiên, những cảm nghĩ vụng về, những tâm tình bi thiết. Tất cả đều được dẹt thành bằng những vần thơ non nớt, chưa có được một kích thước đáng bậc là một thi nhân đứng nghĩa.

Về phần đóng góp tịnh tài hùng ấn tổng tập 3 này, phần lớn là do quý liên hữu Phật tử trong hai đạo tràng: Phước Huệ và Quang Minh phát tâm hỷ cúng. Ngoài ra, cũng có một số quý Phật tử ở các nơi khác phát tâm cúng dường. Xin tất cả nhận nơi đây lòng tri ân sâu xa của chúng tôi. Và chúng tôi cũng không quên thành kính tri ân nhị vị Đại Đức: Thích Phước Viên và Thích Phước Quảng đã tận tình giúp cho phần trình bày và in ấn. Chúng tôi chân thành nguyện cầu Phật lực gia hộ cho toàn thể quý ân nhân vạn sự an lành, sở cầu như ý.

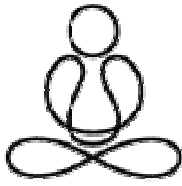
Trong tập thơ này dĩ nhiên, nó còn nhiều khuyết điểm từ hình thức đến nội dung. Kính mong quý độc giả, các bậc thi nhân, quý vị thức giả có dịp ghé mắt xem qua, nếu thấy có điểm nào thiếu sót chưa được trang nhã lắm, thì xin quý vị cũng rộng tình thông cảm và chỉ giáo cho, tác giả xin hết lòng quý kính thâm ân và xin cảm niệm chân thành đa tạ.

Trân kính.

Thích Phước Thái.

Mục Lục

Lời Đầu Tập	1	Bài bạc	21
Tân xuân kính chúc	5	Tán thán hội chúng	22
Khuyên bỏ rượu	5	Niệm Phật	23
Trà Vinh	6	Tủi thân	23
Liên trì cảm tác	7	Nhìn	24
Tình quê	8	Ngôi nhà của bà Ba	24
Buông bỏ	9	Tiếc than	25
Hương quê	10	Uống trà	26
Bến xưa	10	Ma ha bát nhã	27
Tiếng mưa rơi	11	Đèn thiền	29
Tàu chạy trên sông	11	Gặp lại	30
Những mảnh đời	12	Tuổi già	31
Viếng thăm các cụ	13	Quyền lực	31
Tiếng chuông ngân	14	Tĩnh lặng	32
Sống và Chết	14	Năng sở câu vong	32
Thăm một gia đình	15	Như huyền	33
Ảo mộng	16	Giận	34
Huyền mộng	17	Tự tỉnh	35
Nắng vàng	18	Cây cải	35
Chiều tàn	19	Vô minh	36
Bệnh dịch	19	Tĩnh giác	36
Cách ly	20	Niết Bàn	37
Giỗ Mẹ	20	Phật nhà	37
Thọ Bát đầu năm	21	Cúng bái	38

Thoát Khổ

*Bên bờ vực thẳm tiếng kêu thương
Nghe tận hồn ai mãi vấn vương
Tứ đổ tường kia sao chẳng thoát
Mãi mê đắm đuối phải tìm phương*

*Cứu thoát đời mình khỏi khổ đau
Chôn vùi cuộc sống chốn ba đào
Mua vui chốc lát ôm sầu hận
Phí cả cuộc đời khổ biết bao!*

*Ý thức đời mình phải thoát mau
Đừng giam mình nữa chốn thương đau
Tình tiền sắc đẹp thôi chừa bỏ
Bài bạc tham giàu khổ lụy sâu*

*Xin chớ van xin vọng khẩn cầu
Hãy nhìn quán chiếu thật cho sâu
Gây nhân trả quả là chân lý
Thức tỉnh tự mình thoát khổ mau*

Tân Xuân Kính Chúc

*Xuân đến thành tâm chúc mọi người
An lành cuộc sống mãi vui tươi
Bao nhiêu phiền muộn theo năm cũ
Niệm Phật chí thành dạ thanh thoi*

*Xuân đến thành tâm chúc mọi nhà
Rộng lòng hỷ xả sống vị tha
Chấp chĩ gánh nặng thêm đau khổ
Buông xả thương nhau một chữ hòa*

*Xuân đến thành tâm chúc an lành
Bình an cuộc sống chẳng đua tranh
Giữ lòng yên tĩnh tâm thanh thản
Sớm kệ chiều kinh nhớ tu hành
(Xuân Canh Tý - 2020)*

Khuyên Bỏ Rượu

*Rượu uống ham chĩ phải khổ đời
Gặp nhau trà nước cũng vui tươi
Lúc đầu vào tiệc còn thân thiết
Khi đã say mèm nói chẳng thoi
Buổi tiệc chưa tàn gây ấu đả
Người ngồi tù tội kẻ xa chơi...!
Ai người ghiền rượu xin chừa bỏ
Cứu thoát đời mình khỏi khổ thoi*

Trà Vinh

*Trà Vinh niềm vui mới
Khúc nhạc mến quê hương
Xuôi ngược chỉ một đường
Tâm tư về muôn thuở*

*Trà Vinh trong cõi nhớ
Sông nước vẫn ngàn xưa
Đường về luôn hoa nở
Kênh rạch rợp bóng dừa*

*Trà Vinh về Duyên Hải
Ba Động nước trong xanh
Trúc Lâm lòng tươi mát
Vạn cảnh sống an lành*

*Trà Vinh Bà Om đó
Lịch sử nét đậm ghi
Về đây trời trong mát
Cảnh vật khó sánh bì*

*Trà Vinh quê hương tôi
Có nhiều ngôi chùa tháp
Trong lòng chín con rồng
Dòng sông nhiều bóng mát*

Đường Lên Núi Thử

*Đường đi mở lối nào ngăn ngại
Chỉ một đường lên núi Thử kia
Vượt thoát Ta bà vui tự tại
Về miền đất Tịnh khởi ngàn chia*

*Mây nước an nhàn vẫn cứ trôi
Có gì vướng bận phải lôi thôi
Bài ca "Chứng Đạo" còn in dấu
Khúc nhạc êm đêm mây cứ trôi*

*Núi Thử thanh nhàn ta cứ lên
Thị phi nhân ngã dẹp qua bên
Cả hai đối đãi không còn nữa
Núi Thử bấy giờ mới hiện lên*

*Đường lên núi Thử vẫn còn xa
Tuy khó nhưng mà vẫn tìm ra
Quyết chí bền lòng đi tới mãi
Cuối cùng núi Thử chẳng hề xa*

Mưa

*Trời Sydney mây sâu gió mưa tầm tã
Kẻ nặng lòng chấp ngã khổ như mưa
Bọt qua tay vớt mãi cả sớm trưa
Đời hạnh phúc bọt mưa nào có thật
Biết bao kẻ đắm chìm trong vật chất
Nuôi lòng tham cao ngất tận trời xanh
Chép giết nhau đấu đá mãi tranh giành
Khi nhắm mắt tan tành theo mây khói
Gây ác nghiệp hỏi làm sao tránh khỏi?
Chốn ngục hình ba cõi khó thoát ra
Mãi trầm luân trong biển khổ ái hà
Mau tỉnh thức niệm Di Đà an thoát
Trời Cực lạc sen thơm mùi bát ngát
Bảo liên tòa quyết đoạt phẩm cao
Tam "Tư Lương" nắm chắc đờng xao
Về Cực lạc thôi ngàn sau hết khổ
Sydney 21.6.2007*

*Trà Vinh nơi tôi sanh
Lớn lên niềm mong ước
Nhớ mãi gốc cội nguồn
Chữ "Trà" theo vận nước*

*Trà Vinh tôi mến yêu
Như cô gái mỹ miều
Hoa ngàn xanh tươi mát
Ai thấy cũng yêu kiều*

*Trà Vinh luôn còn đó
Theo nhịp sống thăng trầm
Nay trên đà phát triển
Miền quê nhớ âm thầm*

Liên Trì Cảm Tác

*Liên Trì cảnh đổi bóng người xưa
Kinh kệ công phu sáng tối trưa
Phú quý công danh thôi chẳng đoái
An bản thủ đạo giữ tương đưa
Việc đời gác bỏ ngoài tai hết
Việc đạo tùy duyên chẳng ghét ưa
Thế sự tình đời sao nói hết
Phù du muôn việc gió đong đưa*

Tình Quê

*Gốc rạ ban mai thật đậm đà
Tình quê hương lúa ngấm trời xa
Đau thương bỏ lại niềm vui mới
Một thoáng đời người chóng đi qua!*

*Tôi đã về đây, cây đứng yên
Lặng nhìn bông lúa thật hữu duyên
Lúa vàng chín rộ đầy đồng hết
Vạn cảnh thanh bình sướng như Tiên*

*Mùa này gặt lúa ở đồng quê
Một năm ba vụ của nông nghề
Con sông nước chảy quanh năm tháng
Tiếng gió mang về khúc tử tề*

*Trên cầu thiếu nữ đứng nhìn ai
Một bác nông phu dáng mệt nhòa
Nước chảy qua cầu nhìn thấy bóng
Rõ ràng là một biển thành hai*

Bàn Tay

*Bàn tay xây dựng sơn hà
Bàn tay xô đẩy nước nhà suy vong
Bàn tay đóng góp cộng đồng
Bàn tay phá vỡ nuôi ong ích gì
Bàn tay mở lối người đi
Bàn tay bóp chết biệt ly tan tành
Bàn tay xoa mát trời xanh
Bàn tay bóp nghẹt an lành khổ đau
Bàn tay cứu giúp đồng bào
Bàn tay nham nhở quơ quàu tiền vô
Bàn tay xảo quyết mưu mô
Bàn tay cứu độ lau khô lệ sầu
Bàn tay bi trí bền lâu
Bàn tay kiên cố chẳng sâu chẳng than*

Hương Dương

*Loài hoa hướng về mặt trời
Chúc loài hoa ấy trọn đời an vui
Sớm mai hoa nở tươi cười
Hoa cho vũ trụ vạn lời pháp âm
Hoa là bài pháp thâm thâm
Hài hòa vũ trụ kiếm tầm đâu xa
Hoa xinh giữa cõi Ta bà
Hoa cùng ca hát xây tòa Như Lai
Hoa tươi hoa đẹp hằng ngày
Hương hoa còn đó năm dài vẫn thơm*

Dòng Sông Cũ

Ta về tắm lại dòng sông cũ
Cho nước thấm sâu tận đáy lòng
Gió xuân mát mẽ ngàn hoa thắm
Ru lại hồn ai giữa cõi trần
Dòng sông ôm ấp tuổi thanh xuân
Ước vọng ngày xưa vẫn nhớ nhung
Tiếng hát êm đềm nơi bến cũ
Con đò ngày đó vẫn còn đây
Gió đưa, nước chảy người vương vấn
Cảnh cũ, người xưa mãi đọng đây
Biến đổi cảnh đời như dâu biển
Nay còn mai mất chẳng bền lâu
Dòng sông vẫn chảy êm đềm đó
Gió mát trăng thanh kết nghĩa tình

Buông Bỏ

Nhìn ánh mắt của anh
Tôi biết anh có nhiều oán hận
Anh giận mình, anh hận cả thế gian
Vì không ai làm thỏa mãn được anh
Anh căm tức oán hờn trong tủi nhục
Lê kiếp sống của một con người ngã gục
Muốn gào lên cho thấu tận trời xanh
Cho kiếp sống đọa đày vui đau khổ
Cuộc đời anh mang trong mình nhiều bom nổ
Vết thương lòng anh cứ vẫn đeo mang
Biết bao giờ anh mới hết thở than
Không oán trách nhiều bất công thù hận
Anh vấp ngã cuộc đời nhiều lận đận
Anh đứng lên trong đen tối đau thương
Bây giờ đây anh chỉ có một con đường
Anh buông bỏ mọi vấn vương trong tủi nhục
Anh nên biết nước trong không ngoài nước đục
Hạnh phúc kia không ngoài đau khổ cuộc đời
Anh hãy vươn lên với tâm hạnh sáng ngời
Anh sẽ thấy mặt trời đang có mặt
Tình nhọn loại anh càng thêm thắt chặt
Nghĩa đồng bào anh cảm thấy yêu thương
Tôi với anh đi muôn vạn nẻo đường
Về "bến giác" đau thương buông sạch hết

Hương Quê

Trời chiều cảnh đẹp hương quê
Thơm mùi lúa chín mang về ấm no
Gió đồng nhẹ thổi con đò
Nắng chiều hôn nhẹ thơm tho hoa rìng
Hương đồng cỏ nội mùa xuân
Từng cơn gió thoảng băng khuâng đợi chờ
Dòng sông nước chảy lững lờ
Trên đồng gặt lúa giặc mơ an lành
Bao la bát ngát trời xanh
Ta về ta hái một cành hoa xuân

Bến Xưa

Thiên nhiên khéo tạo cảnh nên thơ
Ru ngủ hôn ai giấc mộng mơ
Cây cảnh xanh tươi lòng mát mẽ
Ngồi nhìn tảng đá đứng trơ vơ

Suối chảy êm tai gió thoảng đưa
Mái tranh nhà nhỏ khóm lúa thưa
Chờ người lữ thứ trong cơn mộng
Tỉnh giấc quay về lại "bến xưa"

Đường về Thiên Trúc vẫn còn xa
Gặp nạn bao lần cứu thoát ra
Bát giới, Sa tăng ngu đần độn
Tề thiên lạnh lợi phá tà ma

Một Tấm Lòng

Hương về đất Mẹ gửi cho nhau
Một tấm lòng son quý biết bao
Đừng để Mẹ buồn trong hận tủi
Mẹ cần những đứa biết thương nhau

Hương về đất Mẹ nhớ tình thâm
Mẹ đã thương con suốt bao năm
Con bỏ Mẹ đi xa biệt tích
Mẹ hằng trông đợi chốn xa xăm

Hương về đất Mẹ phải thương nhau
Mẹ khổ vì con tẻ biết bao!
Tuy Mẹ già nua luôn vẫn nhớ
Biết rằng con trẻ mãi gây nhau

Đừng làm cho Mẹ phải buồn đau
Đấu đá tranh giành mãi với nhau
Máu Mẹ chảy ra vì lũ nghịch
Tấm lòng của Mẹ nát thương đau

Miền Đất Tịnh

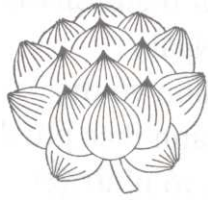
Miền đất Tịnh ngàn xưa còn lưu dấu
Bước chân đi dạo khắp cõi ngân hà
Có nơi nào chẳng phải pháp thân ta
Cả vũ trụ hằng sa trong hạt cải

Nhìn mọi vật lòng ta đều kính bái
Bởi muôn loài một thể khác chi đâu
Mở rộng lòng trong ánh mắt thương đau
Mọi hiện tượng khác nào trắng dưới nước

Đời huyền ảo sao còn mê chấp trước
Cõi hồng trần bi lụy khóc than chi
Một trăm năm là giấc mộng có ra gì
Buông gánh nặng bước đi trong giải thoát

Một Mình

Muốn không còn khổ oán thù nhau
Xa lánh đừng nghe giọng ngọt ngào
Chỉ cách ly thân người mỗi ngã
Một mình an phận với trăng sao

Tiếng Mưa Rơi

Phú Quốc về đây ngắm biển trời
Cà phê ngồi uống ngắm mưa rơi
Biển xanh thuyền đậu trời mây nước
Biển vắng người đi giữa cuộc đời
Cát trắng ngồi nhìn nghe sóng vỗ
Đời người giấc mộng dạo rong chơi
Mây đen bao phủ mưa không dứt
Kiếp sóng luân hồi tựa biển khơi

Tàu Chạy Trên Sông

Biển nước bao la giữa đất trời
Thuê tàu viếng đảo để vui chơi
Cano ba triệu theo thời giá
Các đảo viếng thăm chẳng nuốt lời
Tàu chạy sóng nhồi như ngựa sai
Người ngồi kẻ đứng ngất ngư thôi
Xương đau còn té ê mình mẩy
Kỷ niệm này đây mãi nhớ đời

Những mảnh đời bất hạnh

Này các bạn hãy cùng tôi thăm viếng
Những con người bất hạnh ở trần gian
Mang bệnh đau trong cơ cực làm than
Nằm co quắp như bộ xương khô bất động
Chiều ảm đạm trong từng cơn gió lộng
Gió mang về trong kiếp sống đau thương
Còn gì đâu khi bé tắc mọi con đường
Sống chờ chết, nhưng không dễ gì chết được
Mang nghiệp quả trong cõi đời đầy ứ trọc
Ván cờ kia như đã sắp tàn rồi
Ai thương mình trong cảnh khổ đơn côi
Càng thăm thía cho cuộc đời đầy bất hạnh
Nhớ lại lúc khi thân còn khỏe mạnh
Giành giật nhau trong cuộc sống đua tranh
Nay thân tàn như lá héo đã khô cành
Còn đâu nữa tranh giành trong kiếp sống
Đời rút lại chỉ là cơn ác mộng
Có hoa nào mà chẳng héo úa tàn phai
Mang kiếp sống đọa đầy trong tuyệt vọng
Nhờ giọt nước từ bi nay tỉnh mộng
Gió vàng bay trời lộng khắp sơn hà
Ở nơi này có Cục lạc có Ta bà
Có tất cả an hòa trong cuộc sống
Tuồng sắp vãn tranh giành chi ảo vọng
Khép đôi tay về lại chốn quê xưa
Sống thêm chi lê lét kiếp sống thừa

Quê Xưa

Ta về thăm lại quê xưa
Bao nhiêu kỷ niệm sớm trưa hiện về
Kìa con sông nhỏ bờ đê
Hàng dừa xanh mát tỉ tê chuyện trò
Còn đây là bến con đò
Của cô thôn nữ hát hò năm xưa
Các chàng trai trẻ đẩy đưa
Câu hò đáp lại chẳng thua chút nào
Êm đềm sông nước trắng sao
Đồng vàng lúa chín biết bao nhiêu tình
Quê tôi nhiều cảnh đẹp xinh
Ruộng vườn tươi mát hữu tình mộng mơ
Dòng sông nước chảy lững lờ
Ghe thuyền qua lại dật dờ bèo mây
Đường mòn khóm trúc về đây
Bao nhiêu kỷ niệm đắp xây ân tình
Cuộc đời trôi nổi điêu linh
Trời chiều ảm áp quê mình đổi thay
Tình quê thương nhớ hằng ngày
Hương quê còn đó năm dài nhớ thương
Ta về đi khắp nẻo đường
Đồng quê sông nước vẫn thương ngày nào
Tình quê hương lúa một màu
Bao la đồng ruộng ngọt ngào tình thâm

Tuổi Học Trò

*Cái tuổi ngây thơ tuổi học trò
Ham vui cái tuổi chẳng âu lo
Việc đời còn mắt đâu cần biết
Chỉ biết ham chơi lỡ chuyển đò*

*Có tuổi nào vui tuổi học trò
Vui chơi chúng bạn chẳng so đo
Ngày ngày cắp sách vào trường học
Thích chí nô đùa chẳng mộng mơ*

*Vui đùa trọn hưởng tuổi ngây thơ
Có bè có bạn chẳng bơ vơ
Có khi trốn học theo bè bạn
Mẹ biết đánh đòn bỏ ngu ngờ*

*Cái tuổi học trò thoáng đã qua
Lớn lên cảm thấy tiếc vui mà
Nhớ thầy, nhớ bạn thời son trẻ
Một thoáng qua rồi đã cách xa*

*Sống đau khổ cho cuộc đời thêm chua chát
Thôi đừng nhé! vỡ tuồng ã vãn hát
Diễn hết rồi một vở kịch của trò chơi
Còn ham chi vật chất ở cõi đời
Xin từ biệt mọi người vui hạnh phúc*

Viếng Thăm Các Cụ

*Lặng lẽ ngồi nhìn các cụ già
Tuổi trên trăm lẻ vẫn an hòa
Da nhăn, má cốp, thân cần cõ
Sáng suốt thân mình trí sáng lò
Đại tiện tới lui thân cực khổ
Nhờ người giúp đỡ chẳng đi xa
Thân già phải chịu nhiều đau nhức
Mòn mỗi từng ngày chẳng thiết tha*

Tiếng Chuông Ngân

*Đêm khuya vắng vắng tiếng chuông ngân
Tiếng đại hồng chung cảnh khách trần
Nhắc nhở người đời mau tỉnh thức
Quay về nẻo đạo dứt mê luân*

*Quay về nẻo đạo dứt mê luân
Đau khổ ngàn đời bởi tham sân
Phiền não câu sanh là cội gốc
Tu hành chuyển hóa hết tham sân...*

Sống và Chết

*Sống chết trên đời chuyện tất nhiên
Quy trình luật định lý nhân duyên
Hợp tan, tan hợp là như thế
Hiếu rõ vô thường hết đảo điên*

Cõi Mộng

*Núi non lững thững đến rồi đi
Bỏ lại sau lưng chẳng tiếc gì
Gom hết trăng sao vào cõi mộng
Thu gom tất cả để mà chi?*

*Bao nhiêu tài sản bấy nhiêu đau
Khổ cả đời người chẳng tiếc nao
Gom góp chất chiu tiêu chẳng dám
Thành người keo kiệt chỉ thêm đau*

*Cuối đời nhắm mắt lúc chia ly
Tài sản mang theo có được chi?
Tiếc nuôi ích gì thêm khổ sở
Đời người mộng ảo lắm sâu bi!*

*Thức tỉnh tu hành bỏ hết đi
Để lòng thanh thản lúc ra đi
Có gì luyến tiếc mà ân hận
Mộng ảo cuộc đời có ra chi?!*

Hạt Bụi

Hạt bụi nào bay qua
Trùm khắp cõi ngân hà
Có gì ngoài hạt bụi
Chứa vũ trụ bao la
Ta chỉ là hạt bụi
Cả pháp giới hăng sa
Không gì chẳng phải ta
Vì một là tất cả
Hạt bụi nào cho ta
Hình hài duyên sanh khởi
Tìm đâu ra đâu mới
Sắc tâm vẫn một nhà
Hạt bụi hòa ánh sáng
Trong ánh nắng ban mai
Thong dong người dạo khắp
Vượt qua tháng năm ngày

Quê Tôi

(Thân tặng Hiền Hiếu)

Đường mòn đất sỏi ở quê tôi
Đòng ruộng bao la đất cát bồi
Cây cảnh xanh tươi ngàn vẻ đẹp
Sông hồ trong mát tắm vui chơi
Con đường nhỏ hẹp nơi đồng vắng
Cấp sách đến trường Ba công thôi
Tuổi thơ nũng nịu đòi đủ thứ
Nuông chiều Ba Mẹ chẳng cho roi

Thăm Một Gia Đình

Tôi đến viếng thăm một cảnh nhà
Kẻ què, người liệt khóc rên la
Ông cha bị liệt nằm than thở
Đứa trẻ lét què thấy xót xa!

Nhìn thấy cảm thương một cảnh tình
Gia đình kiếp sống quá điêu linh
Một nhà đã có ba người bệnh
Tự kỷ, liệt què khổ rất kinh

Người đến viếng thăm tặng món quà
Đau lòng khổ nạn cảnh con, cha
Cha con đều bệnh nằm than thở
Ai có lòng thương giúp đỡ mà!

Một mình lo lắng cả ba người
Sớm tối lo toan chẳng dám cười
Cảnh khổ này đây sao nói hết
Tình người cứu giúp cảm ơn thôi!

Ảo Mộng

*Biết ai bắt hạnh biết ai không
Đầy đủ phận mình để ngắm trông
Chưa chắc đủ đầy không đau khổ
Phú quý vinh hoa chớ ước mong*

*Bao người chìm đắm sống trong mơ
Hạnh phúc tương lai vẫn đợi chờ
Vẻ đẹp tài bồi trong ảo mộng
Cuộc đời lạc lõng sống bơ vơ*

*Hạnh phúc đi tìm ở đâu xa
Nằm ngay từng bước gót chân mà
"Hai đầu" buông bỏ niềm vui sống
Sớm tỉnh quay về hết bóng ma*

*Con đà bỏ lỡ chốn phong ba
Chánh giác tựa nương hết khổ mà
Vạn vật nhiệm màu sao nói hết
Ta về nguồn cội ở tâm ta.*

Biển Lặng

*Chim trời vỗ cánh bay qua
Biển khơi bát ngát dãi xa muôn trùng
Gió đông biển vắng lạnh lùng
Mây đùa với nước một vùng lau xanh
Lá rơi nhẹ cánh lìa cành
Tang thương dâu bể an lành phong ba
Chim trời vỗ cánh bay qua
Không lưu dấu vết nhạt nhòa bóng chim
Biển trời cảnh vắng im lìm
Ngàn nơi giao động êm đềm "Chơn như"*

Cửa Không

*Bước vào cánh cửa "Chân không"
Ngàn hoa đua nở cội tòng hát ca
Thảnh thơi trong cõi Ta bà
Duyên xưa còn đó chan hòa tình thương
Sắc không, không sắc bình thường
Hằng sa cõi Phật suy lường được đâu
Trăm cay ngàn đắng khổ sâu
Chân không thể nhập vạn sàu tiêu tan
Bầu trời bát nhã thênh thang
Cửa "Không" dạo khắp bình an lối về*

Bồ Đề Tâm Nguyên

(Thân tặng thầy Phước Nhơn - Mỹ Quốc)

Thu rơi buông xuống ngang đời
Bồ Đề tâm nguyện một thời dựng xây
Khen ai khéo chọn nơi đây
Đồi cao cảnh vắng mây bay thanh nhàn
Bát nhã rộng mở thênh thang
Thầy Nhơn an trụ trên đàng nở hoa
Trời chiều khúc hát hoan ca
Nhạc trời thanh thoát chan hòa tình thương
Hương hoa một đóa cúng dường
Bầu trời diệu pháp chơn thường Như Lai

Bên Đường Sỏi Đá

Bên đường bỏ lại tơ vương
Đơm hoa sỏi đá cúng dường mùi hương
Nắng soi cát bụi bên đường
Chiều về sỏi đá hết vương vấn sầu
Nép mình dưới bóng tà dêu
Giọt mưa tưới tiếc vòng cầu tan mây
Tình thương hoa lá đong đầy
Nắng vàng trải khắp chốn này, nơi kia
Hợp tan, tan hợp sớm trưa
Bầu trời trong tạnh mây thưa gọi về
Còn đâu vương vấn nặng nề
Bụi trần phủi sạch một bề an vui

Huyễn Mộng

Kìa thế cuộc in như huyễn mộng
Đời vô thường có đó rồi không
Cuộc đời như một dòng sông
Cứ trôi, cứ chảy biết trông ngỏ nào

Nhìn thế sự dạt dào bi cảm
Thương chúng sanh bể thảm sông mê
Bạn ơi! chỉ một lời về
Niết bàn an lạc một bề thành thoi

Bạn cứ sống sáng ngời tâm thức
Bạn nhìn đời nỗ lực yêu thương
Buông đi cho hết vấn vương
Nhẹ nhàng thanh thoát tình thương tràn trề

Chúc cho bạn một bề tu tiến
Mặc cõi đời đầy nghiêng chê bai
Con đường tu tập hằng ngày
Sống vui, sống khỏe, sống hoài đạo tâm

Nắng Vàng

Nắng vàng tỏa khắp không gian
Hương về quê Mẹ trăm ngàn yêu thương
Trăm sông ngàn suối một đường
Chảy về biển cả suy lường được đâu
Ngàn xưa mãi đến ngàn sau
Gà chung một mẹ nữ nào đá nhau
Cùng chung một giọt máu đào
Ta thương ta giúp đồng bào của ta
Mặc người cười nói dèm pha
Con đường "từ thiện" thương mà giúp nhau
Giúp người hoạn nạn khổ đau
Trong cơn bịnh ngặt kêu gào khóc than
Ai ơi! khổ cảnh muôn ngàn
Phân thân cứu độ muôn vàn biết ân
Ai còn có chút lòng nhân
Nghĩ tình thương xót ân cần giúp cho
Biển trần lạc bến con đò
Xin người cứu giúp so đo làm gì
Mong người nhỏ giọt từ bi
Cho lòng ấm lại tức thì bớt đau
Mấy lời bày tỏ trước sau
Gọi lòng nhân ái chóng mau cứu đời.

Đạo Hạnh

(Thân tặng Thượng tọa Thích Phước Viên)

Bao năm kinh sử chốn thiền môn
Học hạnh siêng năng quyết chẳng sờn
Thầy bạn kính yêu hằng cảm mến
Nặng lòng hiếu thảo dạ sắt son

Đức tánh khiêm cung rất dễ thương
Sống trong huynh đệ khéo khiêm nhường
Kẻ trên người dưới đều cư xử
Lãnh đạo điều hành "biết" nhu- cương

Tùy duyên an phận chẳng so đo
Thương chúng tu hành nhắc nhở lo
Công việc điều hành không chậm trễ
Chu toàn phận sự được giao cho

Lục Hòa

Sáu phép "Lục hòa" Phật dạy trao
Mỗi người chung sống biết thương nhau
An vui khéo xử không thù hận
Ba nghiệp giữ gìn vui biết bao!

Hạnh Giải Tương Ứng

*Sức yếu thân minh chí xung thiên
Con đường hành đạo vẫn bền kiên
Dù cho trở ngại lòng cương quyết
Lý tưởng trung thành chẳng đảo điên*

*Hạnh giải tương ứng chẳng chao nghiêng
Tri hành hợp nhất phải tương liên
An nhàn tự tại tiêu dao chí
Phương tiện hóa thân độ hữu duyên*

*Thiền duyệt thức ăn của người tu
Pháp thân nuôi lớn gắng công phu
Tài bồi phước trí hằng tinh tấn
Phật quả viên thành đạo thông lưu*

Chơi!

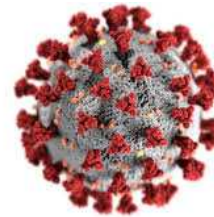
*Cái thú vui chơi chỉ một mình
Chơi người chung chạ nỡ phiền sinh
Tự chơi cây cảnh vui chim hót
Chơi với "tâm ta" rõ bóng hình*

Chiều Tàn

*Dòng sông nước chảy lững lờ
Trên con thuyền nhỏ đứng chờ đợi ai
Nắng vàng đồng lúa ban mai
Thơm mùi lúa chín tháng ngày đợi trông
Tiếng hò văng vẳng bên sông
Của cô thôn nữ bán xong quay về
Chiều về trên cánh đồng quê
Bên dòng sông nước bốn bề lặng yên
Vui tươi cảnh đẹp thiên nhiên
Hoa đồng cỏ nội vui miền nước sông.*

Bệnh Dịch

*Bệnh dịch lan truyền khắp mọi nơi
Nhiều người bị nhiễm chết khơi khơi
Ai nghe Virus⁽¹⁾ đều lo sợ
Vũ Hán đau buồn chết tả tơi
Thế giới la làng cơn dịch cúm
Nơi nào đông đảo chớ đến chơi
Thiên tai nhơn loại nhiều đau khổ
Thức tỉnh tu hành mới thoát thôi*

⁽¹⁾ vi khuẩn có tên là Corona, còn gọi Covid 19, gây truyền nhiễm phát xuất từ Tỉnh Vũ Hán Trung Quốc.

Cách Ly

Bệnh dịch gây ra cảnh cách ly
Ai mà bị nhiễm rất sầu bi
Gia đình chung sống đang vui vẻ
Mắc phải bệnh rồi phải cách ly
Khoảng cách hai người xa mét rưỡi
Người già lớn tuổi dễ ra đi...
Buồn cho thế giới nhiều người chết
Hậu quả gây ra bởi lũ si

Giỗ Mẹ

Canh Tý ngày rằm giỗ mẹ tôi
Sống trăm tuổi thọ ở trên đời
Lần đầu cúng kỵ thân mời khách
Thầy bạn cùng nhau dự tiệc chơi
Bày biện trên bàn nhiều thực phẩm
Cũng nhờ liên hữu giúp cho thôi
Tâm tư cảm động sao bày tỏ!
Chúc mẹ an lành vui thành thời!

Đám giỗ lần đầu cúng mẹ tôi
Quý thầy liên hữu đến chung vui
Mỗi người một việc lo hoàn tất
Thực phẩm đầy bàn thấy ngán thôi
Thiết đãi sáng chiều người hưởng dụng
Tình thầy nghĩa đệ khó chia phôi
Ân sâu mang nặng hằng ghi nhớ
Tưởng niệm ân tình mãi nhớ thôi

Trinh Nguyên

Cây nào không gốc rễ
Người nào chẳng tổ tiên
Xuôi ngược chỉ một miền
Chim về nơi tổ ấm

Hương thơm người khấn nguyện
Về đất Tổ linh thiêng
Thành kính trước án tiền
Tinh hoa truyền thống đẹp

Con đường Chân, Thiện, Mỹ
Dưới ánh sáng trời trong
Vạn vật thể vẫn đồng
Cùng chung nguồn cội gốc

Quê xưa về ấm áp
Nghe tiếng nói tổ tiên
Vang lên lòng đất "Mẹ"
Cùng một đóa trinh nguyên

Khép Lại

Cửa tùng thôi khép lại
Không lộ vẫn trinh nguyên
Áng mây về viễn xứ
Thanh thoát chốn am thiên

Đường xưa mây trắng bay
Nhẹ nhàng qua đồi núi
An thoát ánh trăng lay
Biển rộng đón sông dài

Ngàn hoa cười hé nụ
Sỏi đá bước chân đi
Người về trong biển vắng
Vang bóng tiếng cười khi

Mưa tàn trời trong sáng
Bát nhã rộng thênh thang
Tiếng cười vang như sấm
Tiếng rống khép ngàn trang

Ý Thức

Sống chỗ đông người dễ ghét nhau
Nói năng hành động giữ làm sao?
Hễ không vừa ý là sanh chuyện
Cư xử thế nào mới được nhau?

Thọ Bát Đầu Năm

Thọ bát đầu năm cảm thấy vui
Tháng hai ngày chín năm hai mươi
Bạn sen ai nấy đều vui vẻ
Chào hỏi thăm nhau nở nụ cười
Ý thức đời người như mộng ảo
Vô thường nhanh chóng khổ thêm thôi
Gắng công tu học cho bền bỉ
Hiện tại an lành dạ thanh thoi

Bài Bạc

Bài bạc ham chi phải khổ thân
Người xưa thường nói bác thẳng bản
Khi thua nổi nóng không cần biết
Xách súng bắn nhau chỉ một lần
Cả sáu mạng người trong nháy mắt⁽¹⁾
Ấn, thua cùng chết bởi tham sân
Vợ con nheo nhóc trong buồn tủi
Cha mẹ thương con chẳng phước phần

⁽¹⁾ Tuần Khi một thượng sĩ công an ở Việt Nam, vì thua bài ra tay bắn giết 6 mạng người.

Tán Thán Hội Chúng

(Thân tặng hội chúng Pháp Hoa ở Bồ đề đạo tràng -
Mỹ Quốc)

Hội chúng Pháp Hoa thật dễ thương
Mặt mày sáng rỡ tựa hoa hường
Niềm vui hiện rõ trên gương mặt
Độc tụng khai kinh ở Phật đường
Choàng cổ màu vàng trông đẹp mắt
Trẻ già lớn nhỏ thật phi thường
Pháp Hoa hạt giống trong nhiều kiếp
Mới gặp Đại thừa đáng pháp vương

Pháp Hoa hội chúng ở Bồ Đề
Nam nữ trẻ già hết chỗ chê
Tụng đọc khai kinh lòng hớn hở
Thầy trò ngồi tụng thấy mà mê
Cổ choàng vàng ứng màu tươi đẹp
Thanh thoát an nhàn chẳng ử ê
Mong chúng Pháp Hoa bền bỉ mãi
Thầy Nhơn dẫn dắt chỉ đường về

Trân Quý

Hãy trân quý những gì ta đang có
Để sau này khỏi hối tiếc đau thương
Đừng nhìn nhau trong ánh mắt chán chường
Rồi ân hận khi người thương vắng bóng!

Hãy trân quý những gì trong cuộc sống
Bởi cuộc đời ngắn ngủi chẳng bao lâu
Mang tình thương khỏa lấp mỗi hận sâu
Đời tẻ lạnh buồn đau vì ích kỷ

Hãy tha thứ cho lòng luôn hoan hỷ
Cho vui đi cạn chén hận oán thù
Mở rộng lòng hỷ xả ánh trăng thu
Vui thanh thản cõi đời đầy oán hận

Ta vui sống với cõi đời lặn dận
Đừng bi quan ân hận ích lợi gì
Sống an lành trong mỗi bước chân đi
Về bến giác mọi hận thù đều tan rã

Thoát Bóng Đêm

Bóng đêm phủ kín áng mây sâu
Lắm kẻ sống đời rớt vực sâu
Dưới đáy chôn mình trong khổ ngục
Bao giờ mới thoát chốn vực sâu

Bể ái mây buồn lắm tang thương
Nhiều đêm đắm lệ khó đong lường
Quả nghiệp bao đời nay phải chịu
Chớ trách phận mình lắm nhiều nhưong

Hối hận than buồn chỉ khổ đau
Sao bằng tỉnh thức chóng hồi đầu
Quay về nẻo thiện lo tu niệm
Tu tạo phước lành hết khổ đau

Ăn năn hối lỗi chuyện thường tình
Mặc cảm ích gì chớ tự khinh
Thử hỏi trên đời ai chẳng lỗi?
Thật lòng sám hối đáng tôn vinh

Niệm Phật

Nhiếp tâm niệm Phật chớ lãng xao
Bớt nói luận bàn chuyện tào lao
Quán chiếu lại mình từng niệm khởi
An nhàn vui sống cảnh tiêu dao

Đi đứng nằm ngồi nhớ Phật luôn
Cuộc đời đau khổ lắm điên cuồng
Bền lòng niệm Phật từng hơi thở
Mới thoát cảnh đời khổ bội muôn

Tủ Thân

Thân già phận mỏng nghĩ buồn đau
Nhìn lại thân mình tuổi đã cao
Nói năng lẫn lộn không hay biết
La rầy con cháu khổ cho nhau

Con cháu không nghe lại bực mình
Cho già lắm cảm nói linh tinh
Buồn lòng chỉ biết than trời đất!
Loạng quạng nó cho sống một mình

Vật chất xir này chẳng thiếu chi
Già rồi ăn uống có cần gì
Chỉ cần sức khỏe sao cho tốt
Đừng bệnh trầm kha khổ lắm ni!

Nhìn

*Nhìn ngoài đau khổ lắm ai ơi!
Vui đạo nhìn trong mới thanh thoi
Hằng xét lỗi mình khi niệm khởi
Niết bàn vạn cảnh khắp cùng nơi*

Ngôi Nhà Của Bà Ba

*Mùng bảy tháng hai mẹ dựng nhà
Chỉ huy ra lệnh có anh ba
Cột nhà đóng tréo xem cao mát
Kèo thả xuôi ngay ngó đẹp a
Chỉ gạt đòn tay không được chỉnh
Bù vào rui lợp rất ngon đã
Được thế cũng nhờ con cháu giúp
Kẻ của người công phụ với bà*

*Một ngôi nhà lá có ba gian
Lo tính bà ba mệt thở than
Gian giữa tôn thờ nơi Phật ngự
Hai gian còn lại để giường bàn
Nhà kê cột queo cong cong khúc
Nền đất lổ hang lổ chỏm toàn
Thích dạ bà ba lau dọn mãi
Vui mừng chỗ rộng lạy Phật an*

Về Đất Mẹ

*Về đất "Mẹ" cho ngàn hoa nở nhụy
Sớm đơm bông kết trái nặng yêu thương
Cho lòng người buông bỏ mọi vắn vương
Xây dựng lại mùa "Xuân" đầy hạnh phúc*

*Trời vào đông nghe từng cơn gió lạnh
Đá lồi mòn vang cánh nhẹ chim bay
Biết bao người chìm đắm mộng mê say
Chưa tỉnh thức mùa đông không nắng ấm*

*Trong ánh mắt ngàn hoa cười tươi thắm
Gió mang về ngát tỏa cánh hoa thơm
Bầu trời xanh trong tạnh chẳng đen ngòm
Vô minh hết bầu trời Viên giác hiện*

*Con đường sáng hành trình về thánh thiện
Chốn quê xưa ánh hiện ánh trăng tà
Cõi đời này sương sớm bóng gương nga
Miền đất Tịnh sen hồng luôn tươi nở*

Nước và Sóng

*Hiện tượng trên đời có mắt đi
Vô thường còn mắt rõ còn gì
Sóng tan về biển nào đâu mắt
Nước đó muôn đời chẳng mắt chi*

Nước Về Với Nước

Nước về với nước an vui
Xuôi về biển cả một mùi mặn trôi
Con thuyền rời bến ra khơi
Thuyền đưa với nước dạo đời một tâm
Thuyền đi tay lái vững cầm
Cùng về bến giác muôn phần vinh quang
Đường về Lạc quốc thanh thang
Trong vòng tay lớn an nhàn hương liên
Trắng lên soi khắp mọi miền
Trời xanh một lối, cửa thiền thông dong

Nhẫn

Nhẫn là sức mạnh tự xưa nay
Rạng rỡ thanh danh kẻ nhẫn tài
Hàn Tín hạ mình nơi giữa chợ
Văn Vương ăn thịt chốn lao tai
Cối Kê Vương Việt nằm gai mật
Hàn Quốc Tử Phòng báo hận dai
Thế sự cổ kim thành đại sự
Chí bền nhẫn nại rõ anh tài

Tiếc Than

(kỷ niệm ngày ra thất)

Ngập ngừng tiếc nuối bước ra
Những ngày an ổn đã qua mắt rời
Ra ngoài sóng gió dập dờn
Quanh năm suốt tháng khó ngời yên tâm
Duyên đời rối rắm rất thâm
Đời tu dễ bị sai lầm theo duyên
Bao nhiêu cái ghét nã phiền
Luôn luôn khuấy rối đâu yên được lòng
Muốn yên thời phải xoay trong
Chỉ điều thượng sách là hồng tránh duyên
Đời nay tu học khó kiên
Ngoại cảnh lôi cuốn đảo điên tâm đầu
Hằng ngày phải tập sống sâu
Hằng chăm hương nội chẵn trâu hoang mà
Đó là đường nẻo thoát ra
Luân hồi vĩnh kiếp khỏi sa vào vòng
Vài hàng khắc cốt ghi lòng
Ra ngoài tiếp xúc hầu mong thật hành

Uống Trà

Sáng ra uống tách trà
Quán niệm thấy sâu xa
Chung quanh màu nhiệm quá
Nụ cười nở như hoa

Uống trà trong yên lặng
Niềm vui thật tràn đầy
Hương vị trà biết rõ
Không làm một phút giây

Uống trà trong phòng vắng
Bốn bề thật quạnh hiu
Cảnh vật quá tiêu điều
Lòng mình nghe ấm áp

Uống trà thật thú vị
Tĩnh lặng chẳng nghĩ suy
Một mình ngồi độc ẩm
Bật dứt chuyện thị phi

Dấu Chân

Dấu chân nào đi qua
Từng bước cõi Ta bà
Nẻo về xưa bến cũ
Để lại ấn Ba la

Bát nhã trời trong sáng
Mang cảnh giới "Tỳ lô"
Ấn lên ngàn thế giới
Cúi đầu niệm Nam mô

Dấu chân còn để lại
Ánh sáng khắp bao la
Chan hòa trong cuộc sống
Thành kính niệm Ma ha

Dấu chân người an lạc
Từng bước giữa trời xanh
Mặt trời lên rực sáng
Ánh mắt mãi an lành

Chánh Tín

Ai người học Phật phải tin sâu
Nhân quả, nhân duyên phải đứng đầu
"Vô ngã", "khổ", "không", ghi tạc nhớ
Tin lắm nhằm nhí hại đời tu

Nhớ

*Cành mai xin tặng cho người
Nhớ mùa xuân mới, nhớ trời ban cho
Nhớ đời nhiều nẻo quanh co
Nhớ con sông nhỏ, nhớ đò bến xưa
Nhớ người đi sớm về trưa
Nhớ trời mưa gió, nhớ dĩa mẹ cho
Nhớ người nhiều nỗi âu lo
Nhớ đời muôn mặt khó đo lòng người
Nhớ cành hoa nở xinh tươi
Nhớ đời hư ảo, nhớ lời vàng son
Nhớ ai vinh nhục mất còn
Nhớ con giông tố, nhớ mồn lối đi
Nhớ lời Phật dạy tư duy
Nhớ câu "Thiên Định" bước đi thanh nhàn
Nhớ chiều ta phải lo toan
Nhớ câu sanh tử bình an lối về*

Ma Ha Bát Nhã Ba La Mật Đa

*Thênh thang rộng lớn ma ha
Trí dụng bát nhã hằng sa khắp miền
Tâm thể trùm khắp vô biên
Vô sinh bất diệt thánh hiền cùng chung
Toàn hải trí sáng không cùng
Tâm hành bát nhã miệng đừng đọc suông
Thấu suốt đạt lý ngọn nguồn
Mê làm tà kiến mê làm chấp không
Bát nhã nào có ngoài trong
Sắc không, không sắc chân không hiện bày
Nhân duyên tụ tán đổi thay
Thường hằng bất biến nhận ngay tánh mình
Hữu vi vạn pháp diệt sinh
Vô vi bất diệt an bình vô tâm
Bát nhã lý thể thậm thâm
Hằng soi sáng tỏ chớ làm biệt phân
Trí thể bát nhã sáng ngân
Diệu dụng bát nhã nơi cần hiện ra
Pháp môn tối thượng đó mà
Hành trì bát nhã ấy là tại tâm
Kẻ mê vọng ngoại kiếm tâm
Người tỉnh sáng suốt chẳng làm cảnh duyên
Chẳng lìa tự tánh hiện tiền
Vô minh vọng chấp bền kiên phá trừ
Thương yêu muôn vật lòng từ
Vận hành "Bi Trí" chẳng gì ngại ngần
Nhân quả bình đẳng công bằng*

Nhân lành quả tốt siêu thắng Niết bàn
Nêu bày vô tướng rõ ràng
Không kẹt hữu tướng an toàn lập thân
Học phẩm bát nhã chuyên cần
Đạo màu sáng tỏ muôn phần an vui
Bình thường sinh hoạt tới lui
Chỉ cần "**Buông Xả**" cái tui không còn
Giữ gìn lòng dạ sắt son
Ma ha bát nhã mắt còn cảnh duyên
Sống vui sống đẹp hiện tiền
Sống cho thanh thoát Thánh Hiền do ta
Vạn duyên bỏ lại Ta bà
An nhiên tự tại đạo qua khắp miền
Vọng trần dứt sạch đảo điên
Chơn như tùy thuận, tùy duyên an nhàn

Mùa an cư năm Đinh Dậu
Tổ Đình Phước Huệ
Ngày 11/7/2017

Tìm Vàng

Vàng nằm trong sỏi đá
Lẩn lộn chốn bùn nhơ
Đừng xem thường sỏi đá
Mà quên hẳn ước mơ

Ngọc kia trong bụi tóc
Chỉ trao người biết thôi
Người mê không hiểu biết
Ngọc tìm mãi trọn đời

Lửa thử vàng mới biết
Thiệt giả rõ phân minh
Vàng thiệt nhớ giữ gìn
Vì vàng là vật quý

Chơn vọng cũng như thế
Chơn như vàng tự sáng
Vọng như cát sỏi khô
Chỉ lọc vàng bỏ cát

Hạt Sương

Hạt sương đầu ngọn cỏ
Lấp lánh ánh long lanh
Nặng lên tan thành nước
Chỉ còn ngọn cỏ xanh
Sương giăng mờ mờ ảo
Hoa lá đọng sương khuya
Sương rơi từng giọt thấm
Đẫm lệ ướt đầm đìa
Ngàn hoa làn sương mỏng
Từng hạt ánh kim cương
Thu về hoa lá rụng
Xuân đến niệm "Chơn thường"

Vườn Lan

Nặng lên lan xòe nở
Hiện rõ nét thiêng liêng
Bình minh niềm vui mới
Thơm ngát khắp mọi miền
Vườn lan nhiều chủng loại
Bông nở đủ sắc màu
Khoe hương người trinh nữ
Vóc dáng ánh trăng sao
Lan cười như e thẹn
Người con gái mỹ miều
Sắc hương ngàn vẻ đẹp
Tô điểm nét diễm kiều

Đền Thiên

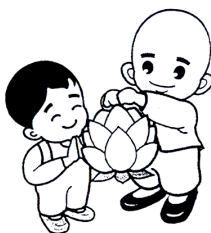
Lắng nghe Kinh Pháp Bảo Đàn
Huệ Năng Lục Tổ nói đền Thiên tông
Đạt Ma Đông độ khai thông
Mang Thiên Ấn Độ gieo trồng đất Hoa
Khai nền đặt móng Thiên na
Huệ Năng mở rộng truyền mà khắp nơi
Dòng Thiên chảy khắp độ đời
Tào Khê xuôi chảy mọi nơi an hòa
Nói dòng đệ tử Thiên gia
Hành Tư, Nam Nhạc đó là đầu tiên
Một cây năm nhánh nói liền
Hiển nhiên hoa trái khắp miền Đông Tây
Chát Thiên tỏa ngát thơm lây
Chan hòa cuộc sống ở ngay chính mình
Khen ai hạt giống hữu tình
Giống thiên gieo xuống đất sinh quả màu
Học Thiên đừng kiếm nơi đâu
Chỉ cần xoay lại hồi đầu thấy ngay
An nhàn tự tại hằng ngày
Nơi đâu cũng đẹp ai hay cho mình
Trôi lã nhiều kiếp tử sinh
Chỉ cần tỉnh giác tánh linh hiện bày

Mùa an cư năm Đinh Dậu
Tổ Đình Phước Huệ
Ngày 11/7/2017

Gặp Lại

Lâu ngày gặp lại bà con
Thấy ai có mặt cũng còn là vui
Quyết tâm tu học chẳng lùi
Cuối tuần thọ bát mới nguôi lòng này
Tổ Đình tụ họp sum vầy
Tình người, tình đạo đong đầy với nhau
Có chi phân biệt lâu mau
Về chùa tu học trước sau mặn nồng
Mỗi lần gặp lại càng đông
Những người trọng tuổi thì trông hơi già
Tuy già lòng dạ thiết tha
Ngày nào còn sống Phật Đà niệm luôn
Tu hành đâu phải nói suông
Bên lòng tu niệm đau buồn còn chi
Gặp nhau vui vẻ cười khi
Bao nhiêu phiền muộn thị phi chẳng còn
Ăn chay đạm bạc thấy ngon
Tụng kinh bái sám tiêu mòn nghiệp xưa
Sân si nghiệp chướng xin chừa
Một ngày an lạc con chưa muốn về
Rời chùa lòng dạ tái tê
Duyên trần rối rắm ê chề thầy ơi!
Trả xong cho hết nợ đời
Nợ con, nợ cháu thành thoi an nhàn

Viết tặng cho các liên hữu Phật tử thọ bát
Mùa an cư năm Mậu Tuất
Tổ Đình Phước Huệ - Chủ nhật 10/6/2018

Dạo Chơi

Dạo chơi hóng gió quanh hồ
Có con chim nhỏ lú lo trên đầu
Tâm còn giao động lo âu
Càng lo giao động càng sâu khổ đau
Đúng sai đừng hỏi tại đâu?
Vượt ngoài phải trái vạn sầu tiêu tan
Quãng đi nhẹ gánh bên đàng
Ôm chi đau khổ muôn vàn thảm thương
Trở về nếp sống "**Bình thường**"
Tới lui biết rõ suy lường khổ thêm
Lá rơi nhẹ cánh bên thêm
Hát ca nắng ấm êm đêm gió xuân

Mây Trắng

Mây trắng bay thênh thang
Ngàn hoa cười tươi mát
Rừng vắng hát chim ca
Suối reo lời Bát nhã

Mây về trên đỉnh núi
Tuyết phủ chón hoang vu
Đường xưa còn lưu dấu
Thấp thoáng ánh sương mù

Chiều thu nghe lá đổ
Nước dọn ánh trăng lay
Việc đời trôi đi mãi
Còn lại một "Cành mai"

Bóng Chim

*Chim bay về tổ ấm
Khúc nhạc trời vang ca
Âm thanh niệm Di Đà
Lời ca về muôn thuở*

*Chim non chuyên cành lá
Cùng hát bản tình ca
Gởi qua ngàn gió sớm
Hạnh phúc niệm Di Đà*

*Chiều về chim reo hót
Nắng nhẹ trái hoa thơm
Bóng chim không còn dấu
Chẳng lưu lại vết hình*

Niệm Phật

*Niệm Phật lòng ta cảm thấy vui
Mỗi lời mỗi chữ mát tươi cười
Hương sen thiền nở đâu còn nữa
Niệm Phật chí thành chớ để người
Tâm Phật, Phật tâm nào có khác
Một lòng nhớ Phật thật an vui
Vãng sanh đâu đợi sau khi chết
Hết khổ nơi đây dạ thanh thoi*

Tuổi Già

*Tuổi già lụm cụm ốm đau hoài
Tóc bạc da môi trí lẫn sai
Nương gậy, cậy con, con mắng nhiếc
Nhờ tiền trợ cấp sống qua ngày
Tuổi già ở Úc tuy buồn chán
Nhưng bệnh ngặt nghèo cấp cứu ngay
Quãng gánh lo đi và vui sống
Được thế lo gì chẳng sống dai*

Quyền Lực

*Đấu đá hơn thua chửi mắng nhau
Chỉ vì quyền lực lắm thương đau!
Đêm nằm không ngủ lo tìm kế
Thủ đoạn tranh giành có sướng đâu!*

*Quyền lực ham chi phải khổ đời
Đêm ngày toan tính mãi không thôi
Mưu sâu kế độc trăm ngàn cách
Hạ bệ chơi nhau chẳng nể trời!*

*Biết đến bao giờ mới thanh thoi
Cuộc đời thoáng chốc mấy năm hơi
Công danh cái thế màn sương sớm
Buông quách sự đời mới sướng chơi!*

Nương Về

Tĩnh Lặng

*Tôi đứng lặng yên một góc trời
Ngắm nhìn cảnh vật để vui chơi
Đứng yên không phải hình pho tượng
Biết rõ muôn hình vẫn thành thơ*

*Vạn pháp vốn chỉ là duyên sinh hiện tượng
Như sương khuya như bóng chớp chiều tà
Cõi đời này như huyễn mộng, giấc nam kha
Luôn biến đổi diệt sinh trò huyễn hóa
Đừng nương tựa bên ngoài đều hư giả
Hãy về nương tựa tánh của chính mình
Đó chính là chỗ nương tựa chẳng diệt sinh
Là bản thể của muôn ngàn hiện tượng
Chỉ có thể mới an nhàn thịnh vượng
Cùng đất trời hòa nhập hát vui ca
Cùng reo vang khúc nhạc hát chan hòa
Đồng thể nhập "Tỳ lô hoa tạng giới"*

Năng Sở Câu Vong

*Ngón tay thôi chỉ, chỉ còn trắng
Còn đâu mà chỉ, chỉ lãng nhăng
Sao bằng "Trắng - Chỉ" không còn nữa
Năng sở lãng rồi có gì ngăn ?*

Mừng Gặp Lại

(Kính tặng các liên hữu hội ngộ 19/9/2020)

*Hơn bảy tháng qua chẳng gặp nhau
Đạo tràng sinh hoạt đã ngưng lâu
Nay đà gặp lại trên màn ảnh
Chỉ thấy bóng hình hỏi mấy câu
Thảo luận vui tươi người thỏa thích
Cuộc đời thay đổi tựa nương dâu
Cầu cho đại dịch mau qua khỏi
Liên hữu về chùa học tập tu*

Con Suối Tào Khê

*Ai về nhớ suối "Tào Khê"
Nhớ làng "Mai" chín nhớ về "Chân không"
Nhớ câu vịnh pháp vẫn đồng
Cùng chung bản thể một dòng chân nguyên*

*Ai về nhớ chốn "Lô Sơn"
Nhớ về sơ Tổ Bạch liên đạo tràng
Trang nghiêm Tịnh độ Lạc bang
Thành tâm niệm Phật an nhàn thánh thời*

*Ai về nhớ chốn quê xưa
Nhớ lên núi "Thú" nhớ mưa Tịnh, Thiền
Thế gian muôn vật tùy duyên
Duyên còn, duyên mất, chẳng phiền đến ta.*

*Ai về nhớ cõi Ta bà
Tây phương nào phải cách xa muôn trùng
Cực lạc đừng đợi lâm chung
Hiện tiền tâm tịnh tận cùng an vui*

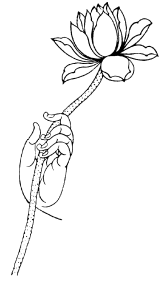
Như Huyền

*Nhìn gương thấy bóng giỡn cười chơi
Trăng nước mua vui chỉ có trời
Vạn vật trôi qua trong nháy mắt
Cành mai còn đó cứ vui chơi*

*Nhìn lại thân mình cũng thấy vui
Biết rằng năm uẩn hợp thành tôi
Sắc tâm, tâm sắc nay còn đó
Duyên mất, duyên còn chỉ thế thôi!*

*Chướng nạn vẫn còn bởi chấp tôi
Nhìn hoài chẳng thấy cái nào tôi
Rờ đâu cũng thấy do duyên hợp
Năm uẩn không còn vẫn có "Tôi"*

*Như như bất động cảnh "không hoa"
Huyền mộng muôn duyên chỉ tâm ta
Thiền tịnh sáng soi trăng dưới nước
Sư truyền giáo lý khổ thoát ra*

Giận

(Xin tặng cho những ai hay giận thù dai)

Giận tức chi nhiều khổ lắm thay!
Sao người giận mãi hận thù dai
Càng buồn, càng giận, càng thêm khổ
Buông xả nhẹ lòng thế mới hay

Buông xả nhẹ lòng thế mới hay
Cuộc đời cay đắng lắm chua cay!
Ôm chi thù hận thêm sâu khổ
Buông hết cho rồi thoát khổ ngay!

Buông hết cho rồi thoát khổ ngay
Cuộc đời hạnh phúc quá vui thay!
Mong người nhớ mãi câu "buông xả"
Đời sống an lành hết đắng cay.

Đời sống an lành hết đắng cay
Nhớ rằng thế giới hiện hôm nay
Biết bao người chết nằm phơi xác
Con số tử vong choáng mặt mày!

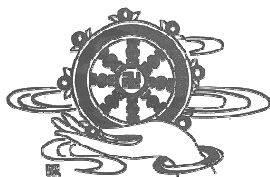
Trai Soạn

(Riêng tặng cho Ban trai soạn nhà bếp của hai đạo tràng Phước Huệ và Quang Minh)

Chị về lo soạn thức ăn
Nếu không thì bị cần nhân đó nghe
Em ơi! em nhớ rang mè
Thơm vàng hương vị bạn bè thương nhau
Chị vắt gọt, em rửa rau
Chị xào, em nấu ngọt ngào tình thâm
Ớt kia em để chị băm
Còn chanh em vắt để làm nước tương
Chị ơi! nhớ bỏ thêm đường
Thêm tiêu gia vị bình thường cho ngon
Mì căn xả ớt chiên giòn
Gỏi bì, lẩu Thái, mì ngon ăn liền
Chị rằng: em khéo vẽ duyên
Nấu cho mau chín dọn liền nhanh đi
Em rằng: nấu đãi Tăng Ni
Phải cho đủ món kịp thì ngộ trai
Chị em cực nhọc chẳng nài
Cúng dường đại chúng bảy ngày yên tu
Dù cho khó nhọc mặc dù
Chị em vui vẻ chẳng ưu phiền hà
Thương nhau tu học một nhà
Nhớ lời Phật dạy "**Lục Hòa**" an vui
Thức ăn thắm đượm đủ mùi
Là mùi đạo đức sống vui chan hòa

Nhân Quả

Làn nắng mỏng đủ làm da ấm áp
Bóng chim bay giữa đất rộng sông dài
Biết bao người trong giấc mộng mê say
Sống ảo tưởng trong cõi đời đầy chạm bẩy
Muốn trốn chạy quyết xua tay vùng vẫy
Thoát cảnh đời trong lưới rập bủa giăng
Cho thoát kiếp một con người đầy bất hạnh
Tạo nghiệp ác đọa đầy sao muốn tránh?
Hãy đứng lên đối diện với thương đau
Trốn chạy đâu cũng không thoát khỏi được nào
Nhân với quả hỏi làm sao tránh được?
Dù trải qua trăm ngàn muôn ức kiếp
Tạo nhân gì thì quả ứng đáp lại ngay
Gây nhân lành trong cuộc sống hằng ngày
Thì sẽ hưởng quả lành an vui trong cuộc sống

Tự tỉnh

Mùa đông lạnh buốt thấm vào da
Nghĩ đến đời người khổ lắm đa!
Thế giới la làng con dịch cúm
Bao người gởi xác bãi tha ma!
Vô thường xin nhắc người luôn nhớ
Kẻ chết người đau nghĩ đến ta!
Biết đến bao giờ con dịch hết
Bền lòng cố gắng niệm Di Đà

Cây Cải

Cây cải xanh tươi thấy rất vui
Ngồi nhìn ngắm mãi lại tươi cười
Sum la vạn tượng đều trong nó
Đầy đủ nhân duyên cải tốt tươi

Pháp thân tìm kiếm ở đâu xa
Cây cải hiện thân rõ đó mà
Nhìn cải với ta nào có khác
Cũng là huynh đệ khéo nhìn ra

Vô Minh

*Vô minh trụ hoặc "Kiến-Tu" phiền
Cộng với "Trần sa" lấm đảo điên
Bốn thứ não phiền căn bản đó
Muốn mau thành Phật phải trừ liền*

Tĩnh Giác

*Ai người tĩnh giác chốn mê luân
Thu nhiếp sáu căn nghiệp ắt dừng
Sáu nẻo luân hồi không dính mắc
Nơi nào chẳng có gió thanh xuân*

*Đừng để đi qua một kiếp người
Vô thường nháy mắt chỉ tắc hơi
Việc đời sống chết nào ai biết?
Cố gắng tu hành dạ thanh thoi*

*Cuộc đời rút lại chỉ trò chơi
Của địa trả thiên đất gọi mời
Nhắm mắt lia đời thôi bỏ hết
Còn gì luyến tiếc hỏi người ơi!*

Tuệ Đăng

*Tục diễm truyền đăng trí sáng ngời
Ánh hồng chiếu tỏa khắp muôn nơi
Linh sơn cốt nhục tình muôn thuở
Phước huệ an hòa chốn bể khơi
Vạn sự tùy duyên an phận sống
Cảnh đời huyền mộng dạo rong chơi
Sen hồng một đóa trời trong sáng
Núi Thửu muôn đời vui thanh thoi*

Pháp Lữ

*Pháp lữ ngàn đời chẳng đổi thay
Duyên xưa gặp lại chôn nơi đây
Trao nhau lời bạt tình muôn thuở
Chung sống bên nhau đạo đức dày
Nghĩa đệ tình thầy sao nói hết
Bền lòng tu học chẳng lung lay
Tài bồi phước trí trong cơn bão
Chí nguyện độ đời chẳng đổi thay*

Khẩu Trang

*Khẩu trang gửi tặng để người mang
Đại dịch lan lây khắp thế gian
Bảo vệ tối đa người cần thận
Biết bao người chết khóc kêu than!*

*Khẩu trang không luận trẻ hay già
Đeo nó ra ngoài khỏi tư gia
Địa vị quyền uy cao mặc kệ
Ra ngoài cũng phải rất cần đa!*

*Khẩu trang khó chịu lúc đeo vào
Bịt mũi, bịt mồm khó thở nao!
Vi khuẩn ngăn ngừa thôi phải chịu
Bao người bị nhiễm rất buồn đau!*

*Khẩu trang nhiều kiểu lại nhiều màu
Mỗi thứ nhìn vào đẹp biết bao
Miệng rộng, miệng hô nhìn sao biết
Miệng mồm xấu đẹp cũng như nhau*

*Khẩu trang có lợi lắm ai ơi!
Bụi bặm ngăn ngừa chẳng phải chơi
Miệng mũi đâu còn vi khuẩn bám
Lại còn trị được kẻ nhiều lời*

Niết Bàn

*Niết bàn đương xứ ở tâm ta
Bất cứ nơi đâu cũng có mà
Đâu phải tìm cầu nơi xứ khác
Niết bàn an trú cõi Ta bà*

*Niết bàn diệu pháp tối viên dung
Nghĩa lý thâm sâu chẳng nghĩ cùng
Đọc tụng lời kinh không chưa đủ
Nghiên tâm nghĩa lý chớ buông lung*

*Niết bàn giải thoát pháp thân ta
Bản thể duyên sanh vạn pháp mà
Hiện tượng không là nơi bản thể
Có gì không phải pháp thân ta*

Phật Nhà

*Ta hãy tin ta có Phật nhà
Chẳng cần tìm kiếm ở đâu xa
Tâm mình là Phật tìm đâu nữa
Giác ngộ tu hành khổ thoát ra*

Cúng Bái

Cúng bái van xin mãi khẩn cầu
Tin vào thần thánh ở nơi đâu
Hoang đường huyễn hoặc làm gì có?
Nếu có thưởng ban chắc đại giàu

Van xin thần thánh có cho không
Ỗ lại thần quyền cứ ngóng trông
Ngóng mãi sao ngài không cứu giúp?
Vận nghèo vẫn khổ vẫn long đong!

Cúng mãi sao ngài chẳng đoái thương!
Bao nhiêu tiền của vẫn tai ương
Thần đâu không thấy tiền voi hết
Tin vào không tưởng thật hoang đường

Mong người giác ngộ vững lòng tin
Nhân quả khổ vui chính ở mình
Nhân tốt quả lành ta trọn hưởng
Ba đời nhân quả chớ nên khinh

Vu Lan và Dịch Bệnh

Vu Lan đã về rồi đó anh
Cảnh chùa vắng vẻ thật buồn tanh
Bởi do đại dịch gây ra đó
Phong tỏa, giới nghiêm chẳng vị tình

Vu Lan buồn lắm hỏi ai ơi!
Dịch bệnh lan lây khắp bầu trời
Thiệt hại gây nên bao tổn thất
Kẻ chết người còn cũng khổ thôi!

Melbourne lây nhiễm rất là nhanh
Ngày nào cũng chết cũng tăng nhanh
Tội nghiệp người già trong dưỡng lão
Dịch bệnh giết người khô tàn canh!

Giới nghiêm cấm vận chẳng rời nhà
Giám lỏng trong nhà chẳng dám ra
Người già sợ nhứt mau lây nhiễm
Tốt nhứt thành tâm niệm Phật Đà

Bao người tội túng ở trong nhà
Bị bệnh cách ly chẳng được ra
Có kẻ bất cần nghe lệnh cấm
Nên đành chịu phạt chẳng kêu ca

Đường Về

Người đã trải phong sương nhiều cát bụi
Đoạn đường dài lạc lối giữa phong ba
Tìm đâu ra thoát nẻo cõi mê sa
Vòng vũ trụ quay cuồng trong ảo vọng
Từ vạn kiếp biển kia nào có động
Ánh trăng khuya chẳng mơ mộng ảo huyền
Đẹp mây mù vọng tưởng hết đảo điên
Trời trong sáng hoàn nguyên "Chơn Thường" tịnh
Gió "bát phong" không lay người an định
Vượt lên trên mọi ý niệm tương tranh
Bầu trời trong "Chơn Lạc" đã sẵn dành
Nguồn hạnh phúc ấm êm trong nếp sống

Không Hoa

Tư duy quán chiếu pháp "không hoa"
Vạn vật duyên sinh giả có mà
Pháp giới nhưt chơn nào có khác
Thiên sai vạn biệt bởi tâm ta
Thiên sai vạn biệt bởi tâm ta
Sáu nẻo luân hồi muốn thoát ra
Chỉ một con đường chơn niệm Phật
An lành hạnh phúc cõi Ta bà

Bình Minh

Bình minh nắng ấm cảnh nên thơ
Soi sáng lòng ta hết mộng mơ
Nhiều kiếp trôi lăn vì vọng tưởng
An lành nếp sống thật nên thơ

Ly

Ngẫm kỹ tu hành một chữ "Ly"
Ly thân ly cảnh lại ly "Si"
Ly lòng tham ái nhiều ham muốn
Ly đến tận cùng hết chỗ ly

Trên đường giác ngộ phải ly thôi
Phiền não viễn ly hết luân hồi
Giải thoát buộc ràng ly tất cả
Xa lìa vọng tưởng mới yên ngơi

Cám Ơn

*Xin cảm ơn người nhắc nhở ta
Nhờ người mới biết lỗi mình ra
Bao năm làm khổ người không biết
Gây cảnh buồn đau tận đáy mà!*

*Xin người rộng lượng hãy dung tha
Nguyện kể từ nay sống thuận hòa
Tha thiết cõi lòng mong lượng thứ
Rộng lòng hỷ xả chớ kêu ca!*

*Chỉ có tình thương mới giải hòa
Mỗi người tự xét lỗi đâu ra
Nguyên nhân phải có sao vô cớ?
Có phải lỗi người hay ở ta?*

*Nếu biết lỗi rồi tự sửa đi
Dẹp lòng tự ái chớ sân si
Bao lâu chung sống buồn vui có
Ý thức mỗi người tự nghĩ suy*

Chuyển

*Tu hành chuyển hóa dở thành hay
Nhiều kiếp vô minh tạo nghiệp dày
Tỉnh giác quyết lòng tu chuyển nghiệp
Nương lời Phật dạy dứt mê sai*

*Nương lời Phật dạy dứt mê sai
Nhiều kiếp trôi lăn khổ đọa dày
Cũng bởi mê lầm không tỉnh thức
Nay nhờ Phật lực tỉnh tâm khai*

*Nay nhờ Phật lực tỉnh tâm khai
Chuyển hóa thân tâm thoát khổ dài
Thiện hữu xa gần luôn nhắc nhở
Thầy hiền bạn tốt được duyên may*

*Thầy hiền bạn tốt được duyên may
Phước báo tạo gây mỗi phút giây
Quyết chí làm lành không tạo ác
Vô thường khắc niệm chẳng hề phai*

Sáu Nẻo Đường Trần

*Thấp thoáng bóng người ẩn hiện xa
Đêm khuya soi bóng ánh trăng tà
Đường trần "sáu nẻo" qua rồi lại
Biết rõ trong lòng chẳng đâu xa*

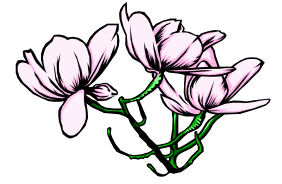
*Đường trần sáu nẻo phải nhận ra
Tâm thức luân lưu các nẻo tà
Đừng đợi chết rồi sa đọa lạc
Mà ngay tâm thức ở đây mà*

*Nỗi khổ kiếp người nghĩ lại coi
Bởi do "Tam độc" quá rạch rời
Tham không toại nguyện sanh thù hận
Gây khổ mình, người cộng nghiệp thôi!*

Nhàn

*Nhàn thân nhàn cảnh khó nhàn tâm
Phiền não tham sân dễ nhận lầm
Rong ruổi cả đời chưa tỉnh giác
Bao giờ nhàn được mới an tâm*

*Bao giờ nhàn được mới an tâm
Tự tại tự do khó kiếm tìm
Phiền não không còn an lập mệnh
An bình hạnh phúc sống quanh năm*

Mê Tín

*Tin rằng một đấng ở bên trên
Quý quái tà ma đồng bóng lên
Lợi dụng tâm lòng mê tín đó
Làm giàu cho kẻ đã gây nên*

*Hãy nhớ một điều bói ra ma
Việc lành, việc dữ ở nơi ta
Làm lành hưởng phước xin ghi nhớ
Nhân quả rõ ràng chớ bỏ qua*

*Khi đã gây nhân tạo ác rồi
Chắc rằng trả quả khổ thế thôi
Xin người hãy nhớ đừng gây ác
Tạo tác thành nhân khó tránh thôi!*

Vô Vi

*Vô vi không phải chuyện hoang đường
Tin vào huyền hoặc thật đáng thương
Lắm kẻ hiểu lầm từ ngữ đó
Vô vi lẽ thật Niết bàn đương*

Hữu Vi

*Hữu vi tạo tác có làm ra
Vạn vật vô thường như bóng qua
Hễ có sanh ra thời có diệt
Bám vào sanh diệt khổ kêu ca!*

Ngũ Uẩn

*Vạn vật cấu thành pháp hữu vi
Cái thân năm uẩn có khác chi
Cái gì có tướng đều sinh diệt
Năm uẩn cuối cùng cũng mất đi*

*Năm uẩn cuối cùng cũng mất đi
Điều này quán chiếu phải tư duy
Trên đời mọi thứ đều không có
Vạn vật rốt cùng chẳng mất chi*

*Vạn vật rốt cùng chẳng mất chi
Pháp thân thường trụ chính "Vô Vi"
Tu hành trực nhận vô vi pháp
Vượt thoát ra ngoài cái nghĩ suy*

Lễ Bái

*Tu hành lễ bái chỉ thành tâm
Lễ bái chính mình mới thậm thâm
Phiền não không sanh thời đã lạy
An lành vui sống giữ bền tâm*

*Lễ bái cho nhiều chẳng định tâm
Chỉ mong lễ bái được nhiều năm
Đêm ngày chỉ lạy thêm ngã lớn
Tự đắc khoe khoang chuốc họa thâm*

*Lạy Phật bên ngoài tự nhắc ta
Phật mình sẵn có phải nhận ra
Bên ngoài Phật tượng làm sao biết?
Chỉ có Phật mình mới "biết" đa!*

Tà Dương

*Tà dương vàng nhạt bóng đôi thông
Bát nhã trời trong chốn bụi hồng
Giáo lý quán thông nguyên độ chúng
Tồi tà phụ chánh khắp Tây Đông
An bản thủ đạo vui thanh thoát
Thiền lộ thênh thang vạn pháp không
Liễu ngộ tánh không chơn pháp giới
Đường thiền như huyễn suốt tâm tông*

Đầu Gôi Than

*Đầu gói khóc than rất thảm sầu
Hỏi rằng: gói khóc tại vì đâu?
Bởi do lễ bái ôi! nhiều quá
Lạy xuống đứng lên mặt đỏ ngầu*

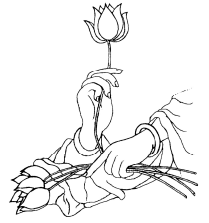
*Lạy xuống đứng lên mặt đỏ ngầu
Thưa rằng: do máu đã lên cao
Mỗi chân đau gói thêm đau nhức
Chẳng có ai ban phúc lợi nào?!*

*Chẳng có ai ban phúc lợi nào
Phúc đâu không thấy, chỉ nghe đau
Phật trời nào muốn kêu mình bái
Phiền não phát sanh khổ lắm nao!*

Ngắm Trăng

*Giữa đêm thức giấc ngắm trăng khuya
Chó sủa vang tai bóng ai kia
Cảnh vắng ngồi yên cơn gió mát
Hòa mình vũ trụ chẳng phân chia*

*Thích thú an lành được ngắm trăng
Thiên nhiên ban tặng chẳng quyền năng
Vàng trắng kỳ diệu người không thấy
Vì mãi tranh đua lắm nhọc nhằn!*

Hằng Chuyển

*Xin chớ hiểu lầm mất hết đi
Cho rằng khi chết chẳng còn gì
Tuy thân năm ấm không còn nữa
Bản thể vẫn còn chớ mất chi*

*Ai người học Phật chớ sanh nghi
Vạn vật vô thường chẳng có chi
Muôn pháp tuy hằng nhưng chuyển biến
Niết bàn "Tứ Đức"⁽¹⁾ có gì nghi*

⁽¹⁾ Tứ đức Niết bàn: Chơn thường, Chơn lạc, Chơn ngã, Chơn tịnh.

Thân Bất tịnh

*Bốn nơi quán chiếu thật sâu xa
Bất tịnh nơi thân trước đó mà
Thấy rõ thân này như ổ bịnh
Vi trùng ô uế khéo tìm ra*

Tâm Vô Thường

*Tâm ta suy nghĩ vượn chuyện cây
Nhảy nhót lãng xăng suốt cả ngày
Nghĩ ngợi chuyện này sang chuyện khác
Phút vậy, phút khác đôi luôn thay*

Pháp Vô Ngã

*Vạn pháp có gì thật ngã đâu
Đều do duyên hợp thấy từ đâu
Nhân duyên hội hợp sao là thật?
Nhận rõ duyên rồi ngã thật đâu?*

Tập Đế

*Tập đế là nhân của khổ sâu
"Lục thô" ⁽¹⁾ "Tam tế" ⁽²⁾ hãy tìm sâu
Vô minh xuất phát từ Tam tế
Cội gốc khổ đau tại niệm đầu*

*Cội gốc khổ đau tại niệm đầu
Thập triền, ⁽³⁾ Thập sử ⁽⁴⁾ rễ càng sâu
Vô minh phiền não nhân đau khổ
Muốn dứt đoạn trừ phải bền lâu*

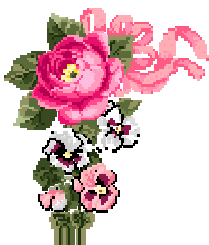
*Muốn dứt đoạn trừ phải bền lâu
Công phu thiền định phải cho sâu
Nên dùng trí huệ luôn thiền quán
Chiếu phá tận cùng hết khổ đau*

⁽¹⁾ Lục thô: 1. Trí tướng. 2. Tương tục tướng. 3. Chấp thủ tướng. 4. Kế danh tự tướng. 5. Khởi nghiệp tướng. 6. Nghiệp hệ khổ tướng.

⁽²⁾ Tam tế: 1. Nghiệp tướng. 2. Chuyển tướng. 3. Hiện tướng.

⁽³⁾ Thập triền: Tham, sân, si, mạn, nghi, thân kiến, biên kiến, tà kiến, kiến thủ, giới cấm thủ.

⁽⁴⁾ Thập sử: Phẫn, hận, phú, não, tật, xan, cuồng, siểm, hại, kiêu.

Người Vui, Ta Vui

*Người vui nhộn nhịp phồn hoa
Ta vui an tịnh lánh xa cõi phiền
Người vui trong cảnh nặng ghiền
Ta vui trong cảnh đảo điên đoạn trừ
Người vui tửu hậu trà dư
Ta vui giải thoát làm sư trọn đời
Người vui tửu sắc gọi mời
Ta vui "Thiền Định" sáng ngời đạo tâm
Người vui danh vọng kiếm tầm
Ta vui kinh kệ nghiên tâm học tu
Người vui phong thủy ngao du
Ta vui vượt thoát ao tù thế gian
Người vui trong cảnh giàu sang
Ta vui trong cảnh bình an giữa đời
Người vui địa vị cao vời
Ta vui trong sạch một đời mai danh
Người vui đấu đá tranh giành
Ta vui lý đạo lợi danh không màng
Người vui lăm bực nhiều vàng
Ta vui khát sĩ trên đàng xin ăn*

Thọ Thị Khổ

*Nhận lãnh điều gì cũng khổ đa
Hễ mà có thọ khổ trăm kha
Thọ vui thọ lạc đều như thế
Ngẫm lại vui buồn thọ mà ra*

Tứ Chánh Cần

*Bốn thứ siêng năng phải nhớ luôn
Hằng ngày tu tập chẳng nói suông
Việc lành tăng trưởng nên gây tạo
Điều ác xin chừa tụt nhắc luôn*

Tứ Như Ý Túc

*Bốn món định thiền nhắc nhở ta
Dục là ham muốn, muốn thiết tha
Muốn mau thành Phật siêng năng mãi
Chỉ một tâm thành quán đẹp ma*

Ngũ Căn

*Căn là gốc rễ rất sâu xa
Thiền pháp sâu tròng xuất phát ra
"Tín, Tấn, Niệm", lành luôn phát triển
Thật hành "Định Huệ" chẳng rời ra*

Khúc Hát Sông Hằng

*Lắng nghe tiếng hát sông Hằng
Ba ngàn thế giới lãng xãng không còn
Đường xưa mây trắng núi non
Con đường Chánh giác vẫn còn bước đi
Đạo đời là một trường thi
Người thi làm Phật kẻ thi làm người
Dù cho núi lở vẫn cười
Ngàn hoa rơi rụng cành tươi vẫn còn
Ham chi gác tía lầu son
Vô thường thăm hỏi có còn gì không?
Càng mơ, càng mộng, càng trông
Chỉ càng thêm khổ mựa hồng có chi
Nhìn xem thế giới cười khi
"Nhứt chơn pháp giới" có gì ngoài trong*

Tu Mau Kéo Trễ

*Đại dịch đi qua phải tỉnh ra
Vô thường sống chết chẳng dung tha
Sớm còn tối mất nào ai biết
Thức tỉnh tu hành kéo trễ đã!
Thế giới kinh hoàng người đã chết
Thây người chồng chất bãi tha ma
Thiên tai đại họa người nên nhớ
Tránh dữ làm lành phước cho ta*

Khách

*Khách đến rồi đi chẳng ở lâu
Chủ thì ở lại chẳng đi đâu
Khách trần phiền não sao là thật?
Chủ khách không còn mới thật sâu*

*Chủ khách không còn mới thật sâu
Mặt trời tròn sáng mãi bền lâu
Bầu trời mãi mãi luôn còn đó
Chủ khách song vong lý nhiệm mầu*

Phật Ở Quanh Ta

*Nơi nào chẳng có Phật quanh ta
Hoa lá núi mây Phật chẳng xa
Tánh giác bao trùm cùng khắp hết
Hằng ngày tiếp xúc Phật quanh ta*

*Pháp thân có mặt khắp hằng sa
Liều rữ hoa vàng Phật hiện ra
Khắp cõi sơn hà đều Phật cả
Nhìn đâu cũng Phật ở quanh ta*

Ngũ Lực

*Năm căn phát triển sức tăng lên
Phát triển lòng tin thật vững bền
Chỉ có một đường tăng tiến mãi
Bao giờ thành đạt mới tròn nên*

Thất Bồ Đề Phần

*Bảy món giác chi học thật sâu
Con đường giác ngộ phải bền lâu
Vội vàng gấp rút e không đạt
Tu học từ từ chớ vội mau*

*Trạch pháp, khinh an, niệm, định mà
Tấn tu hỷ, xả bảy nêu ra
Không theo thứ tự xin hoan hỷ
Giải thích món nào cũng được đa*

Sống

Sống sai chơn lý khổ thương đau
Nguồn gốc truy tìm khổ tại đâu?
Ba nghiệp buông lung không cẩn thận
Buồn lòng đau khổ nổi ba đào

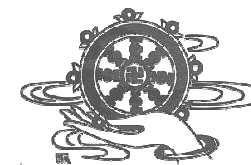
Sống đúng pháp lành chẳng khổ đâu
Giữ gìn "ba nghiệp" hết thương đau
Làm lành lánh dữ vui an phận
Xử sự tùy duyên chẳng khổ sầu

Cuộc sống vui buồn tự xét soi
Mình gây làm lỗi nghĩ xem coi
Vội vàng trách móc người vô cớ
Phải xét tận tường mới nói thôi

Thiết lập truyền thông nói với nhau
Dùng lời ái ngữ rất thanh tao
Cùng nhau tìm hiểu niềm tương kính
Chia sẻ lắng nghe chỉ ngọt ngào

Nghiệp

Bể ái nguồn ân lệ ướt sâu
Bao năm khốn khổ chốn mê sâu
Nhiều đời trôi nổi trong luân- đạo
Mấy kiếp chìm sâu chốn dãi dầu
Nghiệp lực gây ra đành phải chịu
Bền lòng trả nghiệp chớ than lâu!
Chỉ cần tỉnh thức lo tu niệm
Thoát khỏi luân hồi chốn bể dâu

Pháp Âm

Lắng tai nghe tiếng pháp âm
Vang rền khắp cõi thậm thâm diệu màu
Có gì tồn tại bền lâu
Hữu vi là pháp khó cầu khó mong
Vô vi là pháp thông dong
Vượt ngoài Tam giới không trong không ngoài
Cơn mê như kẻ rượu say
Đảo điên trần thế gió lay cành đào
Suối reo nước chảy thanh tao
Vạn duyên phóng hạ muôn màu xuân phong
Đời người trước gió cành thông
Muôn hoa rụng hết nhưng bông vẫn còn

Chơn Thường

Chợt nghe tiếng gió ngoài hiên
Ngàn cây lay động nghiệp duyên vẫn còn
Chim về làm tổ trên non
Ngàn xưa vẫn thế mắt còn sá chi
Cảnh đời tan hợp chia ly
Đó là định luật có gì tiếc than
Sống sao giá trị an nhàn
Thành thời chánh niệm phá tan đau sầu
Biển kia bồi đắp ruộng dâu
Chơn thường còn đó rộng sâu biển trời
Pháp âm vang khắp ngàn nơi
Diệu Âm Bồ tát hiện thời còn đây
7.7.2020

Đại Dịch

Đại dịch nhốt người ở tại gia
Ngoại trừ bốn việc mới đi ra
Đi làm, khám bệnh và mua sắm
Thế dục chung quanh ở cận nhà
Dịch bệnh lan lây tăng chóng mặt
Melbourne cô lập chẳng đi xa
Thương thay dân chúng người lây nhiễm
Đau khổ bệnh nằm ta với ta
9.7.2020

Oán Ghét Khổ

Yêu thương chi lắm khổ thêm mà
Khi đã ghét rồi muốn lánh xa
Khổ nổi vào ra luôn gặp gỡ
Nhìn đâu cũng thấy khổ thêm mà!

Duyên Sanh

Duyên sanh bản thể bất ly trần
Bình đẳng dung hòa gọi phước ân
Sáng suốt cõi đời an phận sống
Tâm thành vì đạo chẳng đổi phân

Tụng Kinh

Tụng kinh lễ bái phải thành tâm
Phật dạy lời kinh rất cao thâm
Tụng đọc rõ ràng từng chữ một
Mỗi lời mỗi chữ phải nghiên tâm

Hiểu rõ những gì Phật dạy ta
Thật hành ứng dụng phải thiết tha
Điều gì chưa rõ nên tìm hiểu
Suy nghiên tra cứu chớ cho qua

Niết bàn hạnh phúc chẳng đâu xa
Tìm kiếm nhọc thêm chẳng lợi mà
Ý thức việc làm trong chánh niệm
Sen hồng nở rộ tại tâm ta

Pháp Thân

Pháp thân thanh tịnh khắp cùng nơi
Diệu dụng duyên sanh thể sáng ngời
Thuyết pháp độ sanh luôn giáo hóa
Ứng thân nhập diệt một trò chơi

Dịch Bệnh Victoria

Hơn thua chi nữa hỏi ai ơi!
Dịch bệnh hoành hành ở khắp nơi
Chóng mặt lan tràn không thể tưởng
Cận kề cái chết tới nơi rồi

Melbourne ca nhiễm vọt lên cao
Chánh phủ tiểu bang lệnh cấm mau
Lây nhiễm tòa nhà cao thấy rõ
Không người lui tới cấm ra vào

Lệnh cấm loan truyền đóng cửa ngay
Nhà ai nấy ở chẳng ra ngoài
Melbourne tất cả đều như thế
Tùy sự lan lây ngắn hoặc dài

7.7.2020

Nhắc Mình

Học đạo tham thiền chớ buông lung
Ngồi thiền chớ nghĩ chuyện lung tung
Tư duy mục đích luôn thiền quán
Trí sáng tìm ra đạo tận cùng

Tham thiền học đạo mẫu số chung
Đường giác thênh thang rộng vô cùng
Muốn đạt chơn thường không niệm khác
Tâm thành muôn pháp hiện vô song

Từ Bi

*Bạo động và hận thù
Tràn ngập cõi thế gian
Từ bi là chất liệu
Nuôi dưỡng sống an nhàn*

*Tình thương là hoa nở
Hương tỏa khắp muôn nơi
Cam lồ làm mát dịu
An lạc khắp phương trời*

*Tìm ra con đường sáng
Làm mới lại thân tâm
Hòa mình cùng vạn vật
Hạnh phúc khỏi kiếm tìm*

Con Thuyền

*Vững tay cầm lái một con thuyền
Bão táp phong ba núi mây nghiêng
Ẩn thân vượt qua cơn sóng gió
An lành hạnh phúc giữ tâm kiên
Gương xưa ghi nhớ con đường giác
Phật tổ từ bi chốn cửa thiền
Hạnh nguyện Phổ Hiền luôn nhớ mãi
Con thuyền vượt sóng biển trần duyên*

7.7.2020

Cố Chấp

*Cố chấp chi nhiều khổ thêm sâu
Nặng lòng chấp ngã khổ âu sầu
Buông đi cho khỏe lòng thanh thoát
Hy xả vui cười hết khổ đau*

*Dại gì cố chấp khổ cho ta?
Có gì bất ý cứ nói ra
Cùng nhau thảo luận trong êm đẹp
Đừng có tranh nhau phải trái mà!*

*Biết ai rằng phải biết ai không?
Sân si tranh cãi thiệt cuồng ngông
Người nào cũng muốn mình hơn cả
Kẻ thắng người thua cũng khổ đồng*

*Thử hỏi trên đời sống bao lâu?
Xuân xanh mới đó đã bạc đầu
Sớm còn tối mất nhanh như chớp
Ngẩn ngủ kiếp người chẳng có lâu*

Diệu Âm

*Trên cành chim vang hót
Gió mát ánh trăng thanh
Người đi về cố quán
Bỏ lại bóng hoa tàn*

*Đông tàn theo gió sớm
Lấp lánh ánh sương sa
Bình minh vừa ló dạng
Tĩnh thức chốn phong ba*

*Đường về hoa hé nở
Đẹp cỏ lối đi qua
Thử thách nào có chướng
Chương ngại tại lòng ta*

*Lên đồi nghe sóng vỗ
Vang tiếng pháp diệu âm
Cả bầu trời rực sáng
Diệu pháp không cần tâm*

Mặt Trời

*Mặt trời tim lớn trải khắp nơi
Vạn vật thông dong ánh mặt trời
Từng mỗi bước đi an tự tại
Thanh bình đạo khắp chốn thành thời*

Pháp

*Pháp gốc không văn tự
Ngôn ngữ chỉ lừa ta
Xưa nay không một vật
Dính mắc khổ vậy mà*

*Thật tướng là không tướng
Pháp tắc chỉ ngoài da
Nương thuyền qua biển cả
Ngón tay chỉ trăng tà*

Tăng

*Tăng nguyên là thanh tịnh
Bản chất hòa an vui
Sống chung cùng an lạc
Vượt thoát ngoài cái tôi*

*Dòng sông đi đi mãi
Tuôn chảy từ ngàn xưa
Phát nguyên từ núi Thấu
Đuốc tuệ mãi truyền thừa*

Đất Tịnh

*Bước chân trên đất tịnh
Sen nở khắp hằng sa
Đường về trong an lạc
Tịnh độ tại Ta bà*

*Vững thân trong chánh niệm
Thấy rõ đất tâm ta
Hoa giác tươi xòe nở
Nước tịnh mát chan hòa*

*Về lại trong vòng tay
Yêu thương người ấm áp
Xoa dịu nỗi đau buồn
Trong ánh nắng ban mai*

Phật

*Phật nào trong cốt tợng?
Tánh giác đâu phải cây
Bồ đề trùm khắp cả
Chánh niệm Phật ngay đây*

*Vô minh tìm Phật ngoài
Trí tuệ Phật trong ta
Cả hai đều buông bỏ
Tánh giác hiện sáng là*

Chân Nguyên

*Chân nguyên trên cỏ úa
Nắng vàng lá xanh tươi
Hoa nở bên đường cười
Khắp nơi "Tỳ Lô" hiện*

*Tìm về ngôi nhà báu
Bỏ lại đường đi qua
Tất cả cũng chỉ là
Đồ chơi trong nhà tối*

*Ai về tôi nhắn gửi
Trăng sáng chốn quê xưa
Nơi đó đầy kho báu
Chỉ có tối thượng thừa*

Trời Trong

*Trời trong thanh thản cõi mộng lung
Biển vắng mai hoa gió lộng thông
Ánh đạo chan hòa trong đêm tối
Ngàn hoa thơm ngát đám mây hồng*

Không Tịch

Sáu trần ta đi qua
Đôi mắt vẫn sáng là
Cảnh duyên nào có động
Động niệm bởi tâm ta

Vạn pháp tánh vốn lặng
Thể nước vẫn thường nhiên
Sóng tan về biển cả
Trăng lên khắp mọi miền

Sáu trần nào có lỗi
Bản chất vẫn tịnh thanh
Ngàn đời luôn như thế
Vạn pháp vẫn an lành

Lữ Bước

Lữ bước sa chân giữa cuộc đời
Chung quanh quỷ sứ với ma trời
Hại người ác độc hơn cầm thú
Lệ nhỏ mưa sa giữa đất trời!

Ngọc Ma Ni

Nước đọng ánh trăng lay
Mùa xuân dạo trên biển
Sỏi làm ngọc ma ni
Nước trong ma ni hiện

Ma ni trong búi tóc
Địa Tạng nắm trong tay
Chúng sanh nào hay biết
Vạn kiếp bị lưu đày

Ma ni nào có mắt
Bụi phủ nhiều lớp mây
Vàng trắng luôn sáng tỏ
Vô minh lấp phủ đầy

Ma ni nào có khác
Cỏ dại bên đường qua
Cả hai đều quý giá
Cùng chung bản thể mà

